

DE

maandelijks

NAR

4000 ex.

GRATIS
DANKZIJ DONATIES
REK. 068 2050689 39
STEUN DE NAR!
ZIE Pg. 12

ANARCHISTISCH AXIEBLAD

RESIST THE 2005 G8 SUMMIT

NUMMER 197
juni 2005

p. 4 **Gent St. Pieters**
aan de geldwolven...

p. 6-7 **Hun Doel is niet ons doel**
De ideologische heimat van het
nationalisme

p. 8 **Anti-ziganisme**
in Europa

En verder:
Internationale solidariteitsacties met de 4
van Aachen; Brussel-Halle-Vilvoorde: de
nationalisten zijn aan zet; ...

Rubrieken:
Anarchist Black Cross; kNarrig;
1000 Bommen & Granaten; aNargenda...

Vierde Wereld Syndicaat roept armen op tot muiterij

In de clinch met het Vlaams netwerk voor verenigingen waar de armen het woord in de mond wordt gelegd...

Het Vlaams netwerk voor verenigingen waar de armen het woord in de mond wordt gelegd (officieel: Vlaams netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen) werd eigenlijk in het leven geroepen vanuit het terechte idee dat men aan de armen zelf moet gaan vragen waar precies hun problemen liggen in plaats van over hun hoofd heen oplossingen te bedenken waar ze achteraf niet mee blijken geholpen te zijn. Het Vlaams netwerk wordt zodoende geprofileerd als een inspraakorgaan in het armoedebeleid van de armen.

Niets is echter minder waar! In werkelijkheid is het Vlaams netwerk 1 groot door maatschappelijk assistenten, psychologen en andere professionelen georchestreerd circus. Het zijn niet alleen de A-denkers uit Menen (vereniging aangesloten bij het Vlaams netwerk) die zich paternalistisch behandeld voelen.

Uit de intensieve contacten die het Vierde Wereld Syndicaat de laatste maanden met verschillende lokale armenverenigingen had kwam telkens het volgende naar voren:

- Er wordt ons altijd maar gevraagd door professionelen om teksten te schrijven en die aan hen te bezorgen. Wij kunnen ons niet van de indruk ontdoen dat een aantal carrièristen onze inzichten misbruiken om naam te maken. Het gaat zover dat de lokale werking van de verenigingen er door in het gedrang komt. Mensen die hulpbehoevend zijn zouden moeten wachten op dringende hulp en ondersteuning omdat de vrijwillige lokale medewerkers (armen) met het braaf schrijven van teksten bezig moeten zijn.

- Wij krijgen de indruk dat het netwerk meer dient om ons aan het lijntje te houden en ons braaf te houden ! We hebben in alle geval nog geen structurele beleidsmaatregelen in de praktijk gezien die zijn voortgevloeid uit onze ingediende teksten en de vergaderingen onder begeleiding van professionelen waaraan wij deelnamen. De scherpe kantjes van onze kritiek worden er door de professionelen, die bovendien doorgaans partijgeliëerd zijn, afgevlind. Zij worden gebruikt als filter om de overheid van de echte kritiek te vrijwaren en diezelfde overheid intussen in de gelegenheid te stellen naar buiten toe te doen uitschijnen als zou er naar het woord van de armen geluisterd worden.

- Het Vlaams netwerk voor verenigingen waar de armen het woord in de mond wordt gelegd is bovendien zelf een filter die de echte kritiek op het non-armoedebeleid moet tegenhouden. Het legt de verenigingen zes voorwaarden op waaraan ze moeten voldoen om als vereniging waarin de armen het woord in de mond wordt gelegd te worden erkend en dus subsidies = werkingsmiddelen te kunnen bekomen. Eén van die voorwaarden is dat de verenigingen moeten samenwerken met de plaatselijke overheidsinstantie, zijnde bv. het OCMW? Zo ken ik voorbeelden van verenigingen waar de OCMW-voorzitter ook lid is van de raad van bestuur van de plaatselijke armenvereniging. Sta daar eens bij stil - het zou op hetzelfde neerkomen als wanneer een bedrijfsleider lid zou zijn van de raad van bestuur van het syndicaat dat actief is in zijn bedrijf. De professionelen zijn er immers vanuit hun loutere theoretische kijk op de zaken vanuit gegaan dat de OCMW wetgeving als vanzelfsprekend overal lokaal correct wordt toegespast. Dit

terwijl het een uiterst belangrijk aspect is van de werking van de lokale armenverenigingen om toe te kijken op de correcte toepassing van die OCMW wetgeving en om zonodig middels actievoeren hiertegen in te gaan. Een andere ingebouwde filter om zich tegen de echte kritiek (bvb. dat voor zo maar eventjes 16 percent van de mensen de grondwet gewoon niet van toepassing is!) in te dammen is de link vzw. Hierlangs moeten alle ervaringsdeskundigen die bij het netwerk en of de overheid tewerk worden gesteld immers passeren om er een driejarige opleiding tot ervaringsdeskundige te volgen?

Het Vierde Wereld Syndicaat roept de armenverenigingen op tot muiterij binnen het Vlaams netwerk!!!

Het is namelijk niets minder dan ONS netwerk en niet dat van de professionelen! Het vierde wereld syndcaat roept de armen op tot volledige non-coöperatie met het netwerk. Verder roepen we op om helemaal geen teksten meer aan hen te leveren doch ze op onze website te posten. Zonder teksten hebben de professionelen immers geen werkmateriaal. Blijf best wel lid en blijf ook naar vergaderingen te gaan. Zet daar echter de boel op stelten ! Wijk af van het agenda - maak de vergadering onmogelijk.

De professionelen zullen niet uit zichzelf opzij stappen, alleen wij, de armen, kunnen hen indien we dit willen morgen OPZIJ ZETTEN. Het Vierde Wereld Syndicaat roept de armen op tot muiterij, algemene staking en boycot van de verkiezingen van de nieuwe raad van bestuur van het Vlaams netwerk van verenigingen waarin de armen het woord in de mond wordt gelegd. Het Vierde Wereld Syndicaat wil bij deze in de eerste [p.2](#)

DE NAR IS STEEDS OP ZOEK NAAR: financiële steun; mensen die willen helpen met verspreiding; inhoudelijke bijdragen aan de strijd; plaatsen waar we onze strijd (het hoe en wat van De Nar) kunnen komen toelichten; mensen of organisaties die een benefiet voor De Nar willen doen; verdeelpunten en mensen die willen meehelpen met de verdeling (o.m. afhaling van gedrukte Narren)

Hallo, ik ben een schrijversterscol-
lectief, maar sta reeds langer met
beide voeten middenin het strijdge-
woel. Mijn naam is De Nar en mijn
motto is “geen god, geen heerser”. Ik
laat mij, qua stijl en vorm, niet inper-
ken door de grenzen van de burgerlijke
media. Nog minder moet ik weten van
de vele grenzen die de architecten van
‘onze’ kapitalistische, patriarchale sa-
menleving uitzetten om ons binnen de
lijntjes te laten lopen. Nationalisten,
seksisten en dierenbeulen zullen in mij,
alleen een vijand kunnen vinden. Weg
ook met de grenzen van het fatsoen, als
het gaat om Pims blazoen!

Ach, noem mij maar gerust een anti-
kapitalist of een antifascist. Zelf noem
ik me liefst een anarchist. Voor grond
en vrijheid wil ik strijden, mij van het
dagelijkse juk bevrijden. Absoluut is
dan ook mijn drang om tot duidelijke
analyses te komen. De vaagheid heerst
alom, het denken staat krom. een duide-
lijke taal ten dienste van een duidelijke
strijd! Samen strijden, samen dromen,
samen klappen krijgen. Samen schrij-
ven, tot we ze samen van hun sokkel
verdrijven. Mijn schrijfsels zijn dan
ook niet meer dan een megafoon voor
de kreten van de slachtoffersters van de
postideologische ratatouille die ons da-
gelijks de strot wordt ingeduwd.

Met jouw steun ga ik op regelmatige
basis op zoek naar de betekenis van in-
dividuele en collectieve vrijheid, eco-
nomische en politieke gelijkheid, en
internationalistische solidariteit.

Dat uw bijdrage in deze zoektocht
meer dan welkom is, lijkt me vanzelf-
sprekend. Dit alles in blijheid, tot het
me teveel wordt. Neen, elke arrogante
zak geef ik een koekje van eigen deeg
en de doorwinterde stalinist en fascist
geef ik met één pennentrek de dood-
steek. Maar wees gerust, tegenover het
wapengeknetter van de heersers ‘onzer’
wereld neemt mijn geschreven geweld
vaak prozaïsche vormen aan.

Oh, ik weet dat u mij weinig geloof-
waardigheid gunt, een eeuw van socia-
listisch verraad en stalinistische perva-
siteiten laten duidelijk diepe wonden
na. Maar ik weiger te kiezen tussen het
zelfvoldane nihilisme, de apathie en
het zogenaamde reformisme. Groen,
geel of rood, het kapitaal omhelst ze al-
lemaal! Laat u dus toch maar eens gaan
en neem me vast, lees me, verorber me;
en ge zult zien: nog nooit heeft een on-
afhankelijke gazet zoveel verzet!

Revolutionaire groetjes,
Het schrijversterscollectief De Nar.

< p-1 plaats de armen zelf oproepen tot actie om
de eigen belangen te behartigen.
Indien dit bericht door professionelen of niet-
armen wordt ontvangen vragen wij dan ook de
armen die veelal geen e-mail kunnen ontvangen
in de gelegenheid te stellen zich van ons initi-
atief ter kennis te stellen. Wie aan dit verzoek
geen gevolg geeft zit om te beginnen al niet op
zijn of haar plaats binnen het Vlaams netwerk.
Verder zijn wij in het geheel niet geïnteresseerd
in reacties hierop van niet-armen !

Aan het Vlaams netwerk voor verenigingen
waarin de armen het woord in de mond wordt
gelegd presenteert het Vierde Wereld Syndicaat
het volgende eisenpakket waarover niet te on-
derhandelen valt!

De voorwaarden die het netwerk oplegt aan de
armen om te mogen meestemmen in hun ei-
gen netwerk zijn het toppunt van paternalisme.
Onder de huidige in de statuten bepaalde voor-
waarden kan er immers onmogelijk van een
authentieke vertegenwoordiging sprake zijn.
Voor dat de verkiezingen plaats vinden moet
er dus een statutenwijziging plaatsvinden en
dit zoals hieronder aangegeven. Mocht dit niet
bijtijds gebeuren dan kunnen de armen het ge-
kozen bestuur onmogelijk erkennen.

- In de statuten van het Vlaams netwerk moet
worden opgenomen dat alleen ervaringsdes-
kundigen (en niet alleen opgeleide ervarings-

deskundigen) in aanmerking kunnen komen
als kandidaat voor de raad van bestuur van
het netwerk. Evenzo moet er statutair bepaald
worden dat alleen ervaringsdeskundigen
stemgerechtigd zullen zijn in de algemene
vergadering van het netwerk. Wij erkennen
Ludo Horemans, de huidige voorzitter, op dit
ogenblik NIET als onze woordvoerder en ge-
bieden hem als authentieke armen om onmid-
delijk en vervroegd ontslag te nemen en zijn
functie voor een ervaringsdeskundige open
te stellen. Bij deze verbieden we de huidige
voorzitter ook expliciet om nog het woord na-
mens de armen te voeren.

- De zes voorwaarden die het netwerk de ver-
enigingen oplegt moeten nadat het bestuur
van het netwerk van professionelen werd
gezuiverd door het nieuwe bewind en door
de algemene vergadering worden herzien!
Er zullen verschillende voorwaardes moeten
worden afgezwakt, zoals het verplicht beste-
den van subsidies aan de aanwerving van pro-
fessionelen om zichzelf te laten begeleiden =
paternaliseren bv. Er moet echter 1 voorwaar-
de aan worden toegevoegd. Teneinde erkend
te worden als vereniging waarin de armen
het woord nemen, moeten die verenigingen
ook in hun statuten voorzien dat alleen er-
varingsdeskundigen ook bij hen kunnen deel
uitmaken van het bestuur en dat ook alleen
ervaringsdeskundigen stemrecht hebben in de
algemene vergadering.

Aangeraden strijdbaar leesvoer:

*De Nar kan het niet nalaten u volgende strijdbare
doe-het-zelfpublicaties aan te bieden. Ideaal lees-
voer om de tijd tussen twee nummers van De Nar
te doden...*

*Je kan ze bestellen door simpelweg een mailtje te
sturen naar leesvoer2005@gmail.com en je be-
stelling (hoeveel en welke boekjes) door te geven.
Je kan ze dan zelf komen afhalen in Antwerpen,
Gent of Leuven. De boekjes kunnen eventueel ook
opgestuurd worden (portkosten hangen af van de
gulzigheid van je bestelling).*

**Ai Ferri Corti: Breken met deze realiteit, haar
verdedigers en haar valse critici.** (50 p., 1,5 pleu-
ro) “Revolte heeft alles nodig: papieren en boeken,
wapens en explosieven, overweging en vloeken,
gif, dolken en brandstichting. De enige interes-
sante vraag is hoe ze te combineren.” - “Het ge-
heim is echt te beginnen.” Een opruiende kritiek op
het consumptiespektakel en het zogenaamde ver-
zet ertegen, maar vooral een inspirerend en driftig
schrijfsel.

Gewapende Vreugde. (55p., 1,5 pleuro) “Speel,
kameraad, snel! Bewapen jezelf, nu het nog kan.”
- “Het is spotgemakkelijk. Je kan het zelf doen. Op
je eentje of met enkele vertrouwde kameraden. In-
gewikkelde middelen zijn niet noodzakelijk. Ook
uitgebreide technologische kennis is niet nodig. Het
kapitaal is kwetsbaar. Je hoeft enkel vastberaden te
zijn.” Over opruiende teksten gesproken! Gewa-

pende vreugde maakt brandhout van het tactische
afwachten en uitstellen, van de ‘maatschappelijke
omstandigheden als voorwaarde voor opstand’,
van de oude revolutionaire kwezels die ons vrij-
heidsvuur willen doven én levert een sterke kritiek
op gewapende groepen en revolutionaire rollen.

The Angry Brigade (69 p., 1,5 pleuro) “We ko-
men dichterbij!” Een overzicht van de communi-
qués en acties van de Angry Brigade in de jaren
60-70 in Groot-Britannië. De Angry Brigade bond
de directe strijd aan met de Staat, het patriarchaat,
het kapitaal,...en alles wat (nog steeds) onze levens
verwoest.

**De Internationale Revolutionaire Solidariteits-
beweging - Eén Mei-Groep** (89 p., 1,5 pleuro)
Een studie naar de oorsprong en de ontwikkeling
van de revolutionaire anarchistische beweging in
Europa van 1945-1973 met bijzondere aandacht
voor de één-meigroep. Soms lijkt het wel of de
anarchistische beweging ophield te bestaan met
de nederlaag in de Spaanse Burgeroorlog, dit boek
leert ons het tegendeel waardoor we de banden met
ons eigen verleden terug kunnen aanknopen.

RARA – Revolutionaire Anti Racistische Actie
(80p., 1,5 pleuro) “Tot die tijd zullen wij het de-
portatiebeleid saboteren en aanvallen!” In het Ne-
derland van midden jaren ‘80 voerde RARA een
militante strijd tegen het Zuid-Afrikaanse apart-

Het Vierde Wereld Syndicaat verklaart zich bij
deze tot slot voor honderd percent solidair met
alle armenverenigingen die in opstand durven
komen tegen de betutteling vanwege de over-
heid via het Vlaams netwerk.
Vergeet niet de uitspraak van Shelley:
They are few, ye are many

Of met andere woorden denkt niet dat ge de
enige zijt die zijn buik vol heeft van het net-
werk ! Gedaan ermee - ambras in de klas - moge
de poppetjes aan het dansen gaan. De tijd is er
naar.

-- Thierry Wlazlak

[viedewereldsyndicaat@gmail.com](mailto:vierdewereldsyndicaat@gmail.com)
www.vierdewereldsyndicaat.org

Tot slot nodigen we iedereen uit die meer wil
weten over de op stapel staande acties om de
“verkiezing” van het nieuwe bestuur van het
vlaams netwerk waarin de armen het woord
in de mond wordt gelegd op 28 juni 2005
te boycotten om zich daarover te informeren
op www.vierdewereldsyndicaat.org

Op 3 juni spreekt het Vierde Wereld Syndi-
caat in het Anarchistisch Buurthuis ‘t Kie-
vitje in Antwerpen. Zie Anargenda op de
laatste pagina.

heidregime. Begin jaren negentig dook de RARA
terug op met acties tegen het vluchtelingenbeleid.
In deze publicatie staan hun communiqués over die
acties; ze werpen een licht op de desastreuze evolu-
tie van het vluchtelingenbeleid en geven inspiratie
voor een vernieuwing van de strijd tegen uitslui-
ting en deportaties.

Vernietig het werk, vernietig de economie (90p.,
1,5 pleuro) “Er is geen plaats meer voor twijfel
over de kwestie van werk. De tijd is gekomen om
vol vreugde te beginnen aan de vernietiging van al-
les dat ons doet revolteren, terwijl we zonder mee-
warig achterom te kijken onze eigen regels maken
en breken in de dringende taak van verwoesting.”
Deze publicatie presenteert een zorgvuldige ana-
lyse van de evolutie van het kapitalisme. Het levert
kritiek op werk, zelfbeheer, sociale economie, vrij-
willigerswerk, ethische banken en vakbondsstrijd.
Een onmisbaar instrument om de nieuwe economie
te begrijpen!

Revolutionaire Solidariteit (A4-bundel, 12p., 0,5
pleuro) “Wij zien solidariteit als een vorm van me-
deplichtigheid, als iets waar we wederzijds plezier
in kunnen scheppen. Op geen enkele manier zou
solidariteit een plicht of offer mogen zijn aan de
‘goedheilige zaak’. Het gaat immers om onze eigen
zaak, om onszelf.” Een bundeling artikels over re-
volutionaire solidariteit waarbij de onzin van ‘on-
schuld’ wordt aangetoond...

Rechtzetting - Open Brief (De Nar 196)

In de open brief “Opgesloten in arrogant moralisme” (De Nar 196) is een klein
foutje geslopen.
In het citaat uit Bladspiegel 16 (De AS 148/149) sneuvelde een koppel aanhalings-
tekens bij de afwerking, hierdoor kregen sommigen de indruk dat P'tje/De AS
enig begrip toonden voor de vier van Aachen. De zinnen: “Zij deden wat zij deden
omdat hun leven en vrijheid op het spel stonden. Omdat de vrijheid hen te lief was.
Omdat zij niet wilden terugkeren naar de cellen en folterkamers in spanje.”, waren

weldegelijk letterlijk geciteerd uit het door P'tje verketterde stuk van ABC-Gent
(De Nar 191). Hij ging zelf verder met: “Zou die vrijheid ook voor die gegijzelden
niet een bijzonder lief goed zijn? Echter, geen woord daarover, het doel heiligt de
middelen, en je zou eens kritiek hebben op anarchistische kameraden! Amai!”. `

Het is dus duidelijk dat P'tje hier geen begrip toont, maar wel overgaat tot ‘lichte
spot’... Laag, zeer laag! Met deze correctie is het hoofdstuk De AS wat ons betreft
dus definitief afgesloten.

**De Nar
OP BEZOEK!**

*Je kunt De Nar niet alleen lezen, je kan haar ook uitnodigen om in levende lijve
plaats te nemen op de kanapee.*

Wil je een gezellige babbel organiseren over De Nar en haar strijd, wil je dieper ingaan op
een bepaald onderwerp dat ons nauw aan het hart ligt, wil je ons eens confronteren met
de kreten van achter een vergeten muur, had je graag een info-avond of workshop georgani-
seerd over verzet en repressie (door btw, zie De Nar 192 p.6), AMP eens om een ongezouten
mening gevraagd,...? Geef ons een seintje en wij regelen graag de rest.

-- het schrijversterscollectief.

Onze solidariteit kent geen grenzen

Internationale Solidariteitsacties met de 4 van Aken op 4 mei 2005

Enkele weken geleden werd een internationale oproep verspreid tot solidariteitsacties met de Vier van Aken. Hieronder een overzicht van de communiqués of verslagen van de acties die plaatsvonden:

AMSTERDAM - solidariteitsactie aan het Duitse Consulaat Vanmorgen 4 mei 2005 heeft een groep van internationale anarchisten een solidariteitsactie gehouden bij het Duitse consulaat in Amsterdam. Zij deden dit uit protest tegen de zware onmenselijke omstandigheden waaraan de anarchisten die momenteel in Aachen terecht staan worden blootgesteld. Deze actie is onderdeel van een internationale dag van solidariteit met de vier.

AKEN - Juan Carlos verwelkomt Juan Carlos, de Spaanse koning, kwam naar Aken voor de uitreiking van de Karlspreis. Ondanks massale politieaanwezigheid konden enkele anarchisten een spandoek ontrollen waarop in het Spaans het FIES-isolatieregime werd aangeklaagd. De koning zal het niet gemist hebben: hij kwam tot op tien meter van het spandoek. Daarnaast was er nog straattheater over de folter in de Spaanse gevangenissen en werden er massaal pamfletten uitgedeeld.

ANTWERPEN - Weg met het kapitaal, weg met de Staat! “Op 4 mei saboteerden wij in Antwerpen verschillende bankautomaten. We deden dit omdat we de overheersing van onze levens door commercie en kapitaal niet langer kunnen tolereren. De economie berooft ons van onze tijd en ruimte. Daarom moeten we handelen om de vernietiging door en de onderschikking van onze verlangens en dromen aan de koude logica van winst, statistieken en uurtabellen te stoppen. We kunnen de economie niet vermensenlijken, we kunnen haar niet ‘sociaal’ maken, we kunnen van de rijken niet verwachten dat ze stilstaan bij de ellende die ze in ieders leven aanrichten. Om dit te begrijpen moet je geen expert zijn: je kan de miserie veroorzaakt door het kapitalisme elke dag zien en voelen. Daarom hebben we geen keuze dan de economie aan te vallen - overal waar we kunnen, altijd wanneer we kunnen.” -- *The 4th of May Solidarity Group*.

BRIGHTON - Brighton Probatedienst en Barclays Bank aangevallen Op woensdag-nacht 4 mei 2005 hebben wij de Probatedienst en de Barclays Bank in Brighton aangevallen.

Daarmee voegen we onze eigen rebellie toe aan het vuur dat zich verspreid in Europa. Wij eisen de onmiddellijke vrijlating van de Vier van Aken en staan erop dat zij niet gedwongen worden terug te keren naar de martelcellen van de Spaanse Staat, of van eender welke Staat. Brand alle rechters, politieagenten, gevangenissen en politiciers plat. Vernietig kapitalisme en autoriteit. Een aantal anarchisten uit Brighton.

BERLIJN - Solidariteitsactie aan de Moabit-gevangenis In Berlijn werd een actie georganiseerd aan de JVA Moabitgevangenis uit solidariteit met de 1 mei gevangenen die daar worden vastgehouden en de Vier van Aken.

BRUSSEL - Protestactie aan de Duitse Ambassade Aan de Duitse Ambassade werd een protestactie gehouden in solidariteit met de Vier van Aken. De ambassade werd versierd met spandoeken en er werden pamfletten uitgedeeld. Het pamflet vind je terug op <http://ovl.indymedia.org>

PARIJS - Brandaanslag tegen BMW-kantoor De BMW-verdeler in de rue Bobillot in Parijs sliep terwijl vurig enthousiaste handjes de grote van ruiten voorziene poort in brand staken in de nacht van 9 op 10 mei 2005. Solidariteit met de kameraden die momenteel in Aken terecht staan. Vrijheid voor alle gevangenen!

MAGDEBURG - Vele solidariteitsacties Samen met solidariteitsacties voor Marco vonden er in Magdeburg vele offensieve acties plaats die de vervolging van en repressie tegen de Vier van Aken naar buiten brachten. Muren werden beklad, sjablonen werden gespoten en vele spandoeken werden in en rond de stad uitgehangen zodat de rijken en de machtigen goed beseffen dat er verzet is!

NIJMEGEN - Grenzeloze solidariteit met de Vier van Aken In de nacht van 3 op 4 mei heeft ‘Comité Grenzen Weg Ermeel’ het kantoor van de vreemdelingenpolitie te Nijmegen opgesierd met enkele leuzen tegen de repressie van staat en de neoliberale politiek, waarvan het een duidelijke representant is. Er werden ondermeer de volgende leuzen gespoten: ‘Geen grenzen of naties, maar grenzeloze solidariteit!’ ‘No more borders!’ ‘Geen Bajessen, maar brood’ Het comité draagt deze actie op aan de Aachen 4, die al bijna een jaar lang in voorarrest zitten in Duitsland en wier proces onlangs aangevangen heeft.

MILAAN - Solidariteitsactie aan de Duitse Ambassade Anarchisten hadden in Milaan verzamelen geblazen voor de Duitse Ambassade. Er werden vele pamfletten verdeeld. Geen folter meer, vrijheid voor allen!

MONTEVIDEO (URUGUAY) - Pamflettenactie In de hoofdstad van Uruguay werden pamfletten verspreid om de vervolging van de Vier van Aken bekendheid te geven.

OREGON, USA - Pamflettenactie In Oregon verspreidden kameraden pamfletten over de Vier van Aken.

BUENOS AIRES - Pamflettenactie

GENT - Voor justitie en staat, HAAT HAAT HAAT! Solidariteit met de Vier van Aken - Sinds het holst van voorbije nacht sieren slo-gans de omheining van de werf van het nieuwe gerechtsgebouw in Gent. Ook enkele spiksplinternieuwe ruiten moesten eraan. Dit om onze woede te uiten tegen hèt symbool van het repressieapparaat de staat. Omdat we solidair zijn met onze gevangen kameraden die deel uitmaken van een spektakel dat justitie heet. Zolang er geen vrijheid is, blijven we strijden! Leve de anarchie! Ook de Deutsche Bank werd bijgekleurd met een slogan...

“Tribunes voor de anarchie” *Brief van Gabriel Pombo De Silva*

Een bourgeois waarne(e)m(st)er zal de opinie delen van een journalist in loondienst (van de Staat-Kapitaal wel te verstaan) en een journalist in loondienst zou als titel in zijn krant het volgende kunnen zetten: “ANARCHIE VOOR HET TRIBUNAAL”.

Maar laten we niet roepen dat we bedrogen zijn... Voor de asceptische journalist zowel als voor de onkritische ‘burger’ zijn de zin en de betekenis van deze woorden niet hetzelfde als voor ons; noch qua inhoud noch qua vorm...

Voor de eersten is de anarchie hetzelfde als chaos; voor ons is zij een natuurlijke orde niet bedorven door hiërarchieën, autoriteiten, autoritarisme...

De belangen van deze ‘replica’s’ (of klonen, of in serie gefabriceerde subjecten) vloeien voort uit die van de bazen die hen te eten geven, die hen zeggen hoe ze moeten denken, geloven, voelen en handelen... Ze zijn de slaven van een lange ketting die hen vastbindt en tot slaaf maakt (vrijwillig of onvrijwillig, op een bewuste of onbewuste manier) van al die dingen die onze Orwelliaanse wereld uitmaken...

In de Tempels van de ‘Democratie’ (genaamd Kerk, Parlement, Tribunaal, etc.) controleren de nieuwe Priesters de ruimte, de rituelen, het tempo... Al wie op één of andere manier ‘breekt’ met de ‘conventies’ of ‘rituelen’ van deze Autoriteiten worden niet alleen ‘gedemoniseerd’ (ergo gecriminaliseerd) maar ook ‘gestraft’ (zij het door het betalen van geld of door te betalen met de vrijheid)... (...) Op 20 April 2005 kleden zeven anarchisten zich uit (zoals ikzelf ook deed) om te protesteren tegen de foltering en het Gerecht van de Bourgeois en het Kapitaal...

Vade-Retro!! ... Oh; wat een mooi schandaal, wat een sociale poëzie, wat een humane en rebelse liefde; wat een waardigheid!

Dàt, Heren en Vrouwen Bourgeois, Heren en Vrouwen Priesters, heet anarchistisch activisme, heet revolutionaire solidariteit, sociale en menselijke waardigheid; iets wat jullie niet bezitten... Dàt heet vrijheid; van expressie, van mening, van handelen...

Dat is zeggen - tonen aan de Machtigen dat solidariteit geen statisch-dood concept is, iets dat men kan manipuleren en verkopen op de Markt als één of ander product of mode... Dat Solidariteit geen Christelijke Caritas is of schijnheilige aalmoes.

En over Solidariteit gesproken... ik begrijp niet hoe men half-solidair kan zijn? In die zin verwerp ik de “solidariteit met excuses” of solidariteit die het nodig vindt zich te rechtvaardigen ten aanzien van wat ze over ons zullen zeggen of denken ...

Wij zijn anarchistische rebellen, antagonisten en revolutionairen, met onze eigen strijdbare, sociale en politieke geschiedenis. Wij komen van een welbepaalde en concrete context; met onze doden (vermoorden), gevangenen, bannelingen en voortvluchtigen... Wij strijden tegen Staat en Kapitaal; tegen de gevangenismaatschappij en de gevangenissen, tegen de repressie en de armoede, de marginalisering en het dogmatisme...

En in die zin bedelen wij niet om de ‘solidariteit’ van de Autoritaire linksen of Humanisten die spelen dat zij revolutionairen zijn. Aan jullie en aan de anderen zeggen wij zonder enige tact: Loop naar de hel!! (...) Vrienden en Vijanden, hoewel jullie dat niet kunnen weten, ik glimlach in het halfdonker omdat ik weet dat onze medeplichtigen in de uitbreiding van de Revolte zich vermenigvuldigen over heel de wereld en omdat ons Hart het bewijs is dat ‘iets’ in Beweging is...

Wij hebben niets en we willen alles... Tot we allen vrij zijn!

-- Gabriel
vertaling: ABC-Gent

Gent Sint-Pieters aan de geldwolven

De onstilbare honger van de Gentse bouwpromotoren woedt onverminderd voort

Wat men ons al deed slikken

Gent staat reeds enkele jaren in de steigers. Omgeven door grijparmen van kranen wordt het met de dag moeilijker om deze stad nog de onze te noemen, om haar te herkennen en ervan te blijven houden. Wie echter dacht dat het grootste leed geleden was, slaat de bal goed mis.

De Gentse stadskern heeft haar grootste ingrepen gehad: na de omtovering van het Zuid tot handels- en dienstencentrum bij uitstek, legt de privé op dit eigenste moment de laatste hand aan de uitdrijving van ‘gewone mensen’ met de bouw van luxeappartementen voor de ‘happy few’. Komt de Veldstraat zien, de Kouter, de Vlaanderenstraat, de Lange Munt, het Zuid, het Lieven Bauwensplein... komt dat zien! Van betonvlakte tot glasgevel, van filiaal tot kantoor en van dienst tot overheidsinstelling. Het hart van de stad werd veroverd door de wansmaak, het geld en de markt van de afhankelijkheid (de dienstensector). Het historische centrum lijkt, te midden van dat alles, een glazen bol op het verleden: het laatste geheugensteuntje voor de Gentenaar; de hoofdattractie voor de kapitaal-krachtige toerist.

De 19e eeuwse gordel rond Gent is het volgende speelterrein voor het stadsmanagement. Met gerichte ingrepen in de armste wijken (Brugse Poort, Rabot, Muide, Dampoortbuurt (1)) wil men de rijkere tweeverdieners, die nu de randgemeenten opzoeken, weer naar de stad lokken. De oorspronkelijke bewoners worden daarbij systematisch uitgedreven naar de rafelige rand van Gent.

Die rand begint er meer en meer uit te zien als een windscherm van sociale appartementsblokken waarin de leefbaarheid opgeofferd wordt aan het overleven. Diegenen die in de ‘opgevoerde’ 19e eeuwse gordel niet langer gewenst waren, werden met zachte dwang opgesloten in deze cellen van de sociale woningbouw (Nieuw Gent, Malpertuus, Blaarmeersen, Rabottorens...). Zoals gewoonlijk verloopt niets van dat alles ongepland: de gloednieuwe studio’s in het Malpertuusblok stonden leeg tot kort na de onteigeningen in de Brugse Poort en de Rabotwijk. Een vlotte, maar niet minder verdachte herhuisvestingsbeweging.

De volgende gang op het stadsmanagementsmenu

Zuurstof voor de Brugse Poort, het nieuwe justitiepaleis, Bruggen naar Rabot, de Muide, Sint-Amandsberg, het Zuid, de werven voor luxeappartementen in het centrum, de Groene Vallei, ... nauwelijks voorgeschoteld of verteerd en we hebben er al de buik van vol. En dan... blijkt de hoofdschotel nog te volgen.

Elke stad met een beetje zin voor ambitie werkt aan haar eerste indruk; aan de begroeting van haar toeristen, kooplustigen en mogelijke ondernemers. De stations worden de toegangspoorten tot de ‘nieuwe stad’ en die uithangborden moeten grandeur uitstralen. Ze moeten het oog zodanig verblinden dat men blind wordt voor de iets minder blinkende kantjes van het stadsleven. Zo dacht men in Leuven, Hasselt, Luik, Rijsel...en nu ook in Gent.

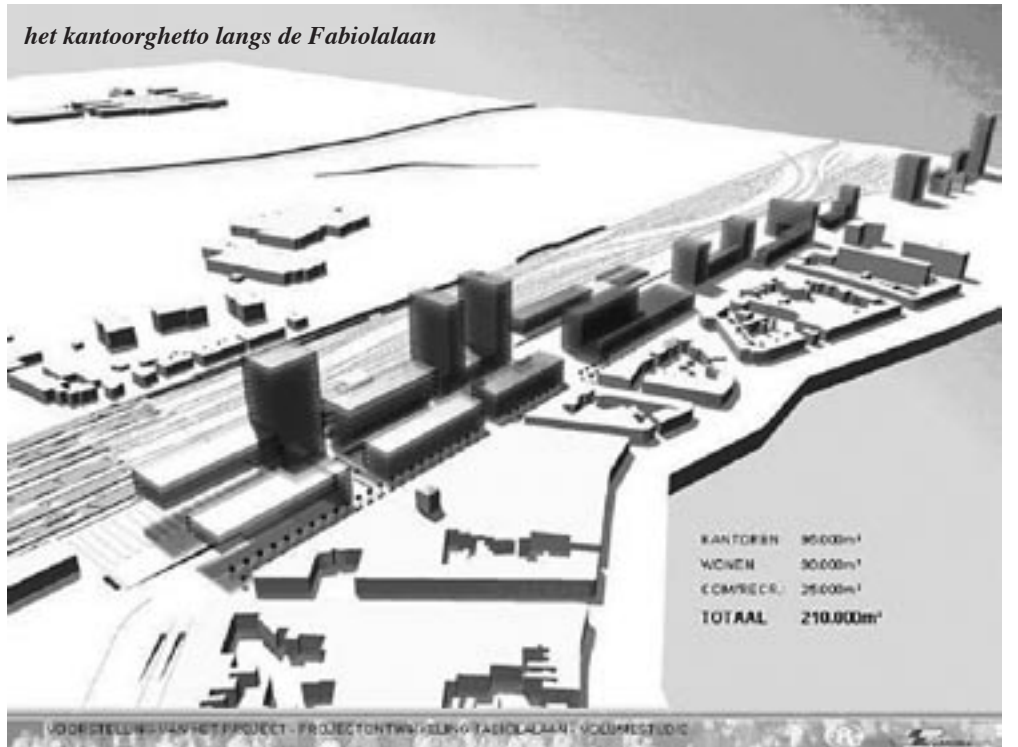
De geplande werken aan de stationsbuurt vallen uiteen in vier deelprojecten, die tezamen over een periode van minstens tien jaar zullen gerealiseerd worden. Een eerste deelproject omvat de omvorming van het station zelf. De bestaande perronconstructie zowel als de bestaande reizigerstunnel zullen daarbij plaats moeten ruimen voor bredere perrons en een winkelcentrum/gebruikersruimte. De bestaande (beschermd) dubbele ondertunneling van de sporen verdwijnt. De historische voorgevel van het huidige station zal als ‘vreemd lichaam’ bewaard blijven te midden van de glazen vierkantsarchitectuur.

Een tweede deelproject houdt de bouw van een nieuw tram- en busstation in. Het tramstation zal zich onder de sporen bevinden om zo een vlekkeloze overschakeling van vervoersmiddelen te garanderen. Het nieuwe busstation wordt ingeplant op de plaats waar zich momenteel het postgebouw bevindt. Bovenop het busstation vangt de projectontwikkeling aan.

Een derde deelproject draagt onze bijzondere aandacht weg. Waar het gehele project gemotiveerd wordt door een verbetering van het openbaar vervoersknooppunt, blijkt dat ongeveer drie vijfde (100.000 op 175.000m2) van het totale projectdomein ingevuld zal worden als kantoor- en handelsruimte. Vermits het huidige domein bestemd is voor ‘gemeenschapsvoorzieningen en algemeen nut’ werd hiervoor een aanvraag tot bestemmingswijziging ingediend.

Het leeuwendeel van deze projectontwikkeling zal uitgevoerd worden over de hele lengte van de Fabiolalaan (laan langs het station nvdr). Daar komt een enorme ondergrondse parking met maar liefst drie niveau’s en daarboven vooral kantoren en handelsruimtes. Dat veronderstelt de sloop van het huidige postgebouw, enkele NMBS-gebouwen en de kap van verschillende bomen. Deze projectontwikkeling strekt zich verder uit over de hele Fabiolalaan. Volgens de bouwpromotoren zelf wil men zo de ‘westelijke torenrij’ vervolledigen. Omwonenden zullen met andere woorden van aan het station tot aan de Watersportbaan/Groene Vallei omsingeld worden door glazen torens, die ‘een harde stedelijke grens met de open ruimte’ moeten vormen (2) (zie illustratie: het kantoorgetto langs de Fabiolalaan). Aan de andere kant van de sporen moeten woningen en horecavakens plaatsruimen (onteigening en sloop) voor een

het kantoorghetto langs de Fabiolalaan

plein en, daarlangs, commerciële filialen. Niet toevallig bevinden deze woningen zich allemaal in de Ganzendries; niet direct de meest welvarende wijk in de stationsbuurt.

Een laatste deelproject houdt de aanleg van een nieuwe verbindingsweg in. Deze weg moet de R4 verbinden met de stationsbuurt en zou dwars door het natuurgebied ‘Overmeers’ getrokken worden om een directe verbinding te vormen met het kantoorgetto op de Fabiolalaan en de ondergrondse parking. De pas vernieuwde Voskenslaan (met alle hinder vandien) wordt als verbindingsweg met het station geschrapt.

Onze indigestie...

Met zulke plannen voor de boeg zou je denken dat Stad Gent blakend van zelfvertrouwen haar burgers het blijde nieuws mededeelt. Niets is minder waar. De enkele informatievergaderingen die reeds plaatsvonden, werden zonder veel boe of ba aangekondigd. Niettemin voelen de omwonenden aan dat de levenskwaliteit van hun buurt op het spel staat en kwamen ze in grote getale opdagen. Zoals gewoonlijk waren de ‘buurt- en informatievergaderingen’ een regelrechte aanfluiting van echt medezeggenschap. De plannen werden uit de doeken gedaan en toegelicht met indrukwekkende simulaties in de hoop de aanwezigen te verbluffen en vooral elke kritiek te doen verstommen. Op meer dan één informatievergadering slaagden de stadsmanagers erin de vragen te beperken tot de hinder tijdens de werken (“mijn klanten zullen de winkel niet meer kunnen bereiken”, “al die modder in onze straat”, “en wat met de lawaaihinder van al die vrachtwagens”). Van zodra er vragen en bedenkingen geuit werden die betrekking hadden op de leefbaarheid na de werken, moesten de

projectontwikkelaars er het zwijgen toe doen, of antwoordden ze ontwijkend dat de plannen nog niet vastlagen. Enkele redenen waarom Stad Gent beter niet te koop loopt met het stationsproject. Enkele redenen waarom we ons moeten verzetten tegen hun grootheidswaan... .

- Verbeteringen aan het openbare vervoersnet worden niet bereikt door het station vol te stouwen met commerciële ketens en filialen. De vele kleine zelfstandigen die onze wijk rijk is, zullen de tol hiervoor betalen.
- De ondergrondse parking zal de wijk niet autoluwer maken. Onderzoek wijst uit dat een verhoogde capaciteit enkel meer automobilisten aantrekt.
- De geplande kantoorblokken en woontorens zullen het uitzicht (zoninval, horizonlijn, verscheidenheid) voorgoed verpesten voor de omwonenden. De bedrijven die erin gevestigd zullen worden, betekenen op geen enkele manier een meerwaarde voor de buurt. Van het Sint-Pietersstation tot aan de Blaarmeersen zal de stad ingesloten worden door een afstotelijke torenrij.
- De onteigeningen gebeuren wederom (net als in de Brugse Poort en de Rabotwijk) in de armste wijken (Ganzendries). Arme mensen moeten wederom wijken voor de glazen tempels van het geld.
- De verbindingsweg snijdt het enige natuurgebied in onze buurt door tweeën. In de plaats komt er geluidsoverlast en gevaarlijk autoverkeer.
- De geplande hoogbouw voor kantoren maakt van onze buurt een onveilige, onpersoonlijke en onmenselijke buurt. Waar zullen we in dit spiegelpaleis nog een gezellige babbel kunnen slaan?
- De zogenaamde inspraak in de vormgeving van onze buurt is een farce! We moeten slikken wat ze ons voorschotelen.

De echte hinder begint pas wanneer de werken voltooid zijn! Genoeg redenen om je samen met anderen te verzetten...

VOOR EEN MENSELIJKE STATIONSBUURT, TEGEN HET STADSMANAGEMENT!!!

-- Enkele niet-partijgebonden, vrijheidslevende individuen

(1) Zie vorige Narren.

(2) Uit: Kennisgevingsnota van het milieueffectenrapport (WES).

knarrig

BAZEN ZIJN GESTOORDE PSYCHOPATEN - Onderzoekers aan de universiteit van Surrey (Londen) stelden vast dat managers opvallend veel psychologische stoornissen gemeen hebben met ‘gestoorde criminelen’: onoprechtheid, egocentrisme, manipulatie, pompeus, op zichzelf gefocust zijn, geen empathie, de drang om anderen constant uit te buiten, dictatoriale trekjes,... De weinige vastgestelde verschillen waren dat managers geen fysiek geweld gebruiken (toch niet persoonlijk nvda) en niet neigen naar het schenden van regels. We zouden haast gaan denken dat de regels op maat gemaakt zijn van deze gemandateerde plunders.

ZWEMBADEN VOL GELD - In 2004 steeg het loon van de Belgische topmanagers gemiddeld met 5,6 %, tot 850.000 euro! (Ondertussen ex-)Fortisbaas Van Rossum verdiende maar liefst 2,4 miljoen euro per jaar! Vergeten we ook niet dat in de berekening van deze gemiddelden de vele extra-legale voordelen en de royale zitpenningen voor bijkomende functiewaarnemingen niet verrekend zijn. Daarnaast hebben de “betere” managers die ontslagen worden wegens slechte resultaten meestal nog een comfortabele parachute... Alleen maar zeer lucratieve extraatjes, terwijl hun inkomen toch al 25 maal hoger is dan het bruto-inkomen van een ‘gemiddelde’ Belgische inwoner. En dan maar leuteren over homejackings en overvallen... Carjack the rich!

KRAAKKROEPEND - Terwijl in Brussel stevast elk poging tot kraken met matrakken onmogelijk gemaakt wordt, swingen de prijzen van de koopwoningen in Brussel lustig uit de pan. In één jaar tijd stegen ze met maar liefst 14 %! De minder goedgevoelde Brusselaars werden nog harder getroffen: in de ‘achtergestelde’ wijken gaat het over 18 %. De huisbazen en grootgrondkapitalisten zijn in hun nopjes. Begin de koevoeten maar te slijpen!

ONTRUIMD – Begin mei voegden de flikken een droevig hoofdstuk toe aan hun misdaden voor de verdediging van het eigendomsrecht en de staat. Na drie weken kraak werd de Ploegstraat 5 in Antwerpen ontruimd. De flikken traptten de deur in, stormden het huis binnen en zetten de drie aanwezige kinderen op straat. De boodschap was duidelijk: ze dulden het niet dat de dynamiek van het Anarchistisch Buurthuis ‘t Kievitje (in dezelfde straat) zich buiten de gekraakte kloostermuren verspreid. Hoe zwaar de repressie ook; er zullen steeds mensen zijn die weigeren te kruipen en aldus zal ook nu het verzet verder blijven sluipen.

WOELIGE OOSTEN bis – Vorige maand berichtte de Nar al van de opstanden in het Oosten (Kirgizië, Kazachstan en Mongolië). Het vuur van de opstand heeft zich blijkbaar verspreid: in Oezbekistan werd alles wat van de overheid was aangevallen en de poorten van meerdere gevangenissen opgezet. Daarbij werden maar liefst 500 strijders doodgeschoten! Ondertussen stelt de media het weer voor als een conflict met moslims. U en ik weten wel beter...

De nationalisten zijn aan zet *Rechts, rechtser, rechtst: Brussel-Halle-Vilvoorde.*

Brussel-Halle-Vilvoorde. Dé politieke problematiek waar we ondertussen al maanden mee overstelpd en overspoeld worden. Vanop afstand lijkt het een probleem dat alleen van belang is voor de beroepspolitiekers in de parlementen die meer dan ooit hoog en ver van ons bed staan. Toch is er iets meer aan de hand...

Waar de politici zich allemaal mee bezig houden, kan ons meestal gestolen worden. Niet alleen omdat het bijna altijd over nonsens gaat, maar ook omdat we vurige tegenstanders zijn van het parlement. Vurige tegenstanders van leiders die denken dat ze in onze plaats de samenleving moeten organiseren. Tot zover.

Nu, met de problematiek rond Brussel-Halle-Vilvoorde (in feite gaat het over een belachelijk organisatieprobleem in de verkiezingswetgeving) kunnen we wel een aantal verontrustende zaken vaststellen. Brussel-Halle-Vilvoorde is van oudsher al een vlaams-nationalistisch thema, een ‘strijdpunt’ tegen de verfransing van de gemeentes aan de taalgrens. Da’s één. Ondertussen zit er een so called soft-nationalistische partij (Spirit) in de federale regering, terwijl er een die-hard nationalistische partij (NV-A) in de vlaamse regering zit. Da’s twee. De vlaamse parlementszetels worden voor bijna een kwart gevuld met nationalistische fascistische (Vlaams Belang). Da’s drie. Vlaams-nationalisten allerhande hebben Brussel-Halle-Vilvoorde gebruikt om in het kader van die drie punten orde op zaken te stellen. Wie is er een échte Vlaming? Wie vecht er mee tegen de “verdrinking van de vlamingen” aan de “frontlijn Brussel-Halle-Vilvoorde”? (1) Er wordt grote kuis gehouden in het nationalistische kamp. De verraders van de vlaamse zaak worden nu onmaskerd en plein public: er wordt gesproken over woordbreuk tegenover het Vlaamsche Volk vanwege de VLD, over collaboratie met de Franstaligen door de SP.A,...

Langs de andere kant wilden de nationalistische partijen duidelijk eens aftasten wie van de ‘democratische partijen’ bereid was om mee te marcheren achter de vlaamse vlaggen. Spirit, een samenraapsel van rechtse progressieven, collaborateurs met het nazisme en militante oud-gedienden van de Vlaamse zaak (o.a. in fascistische groepen als Taal Aktie Komitee, Vlaamse Militanten Orde, Voorpost,...) probeerde nog even het masker van de federale staat uit, maar toonde na een week van crisis toch haar ware nationalistengelaat door zich aan te sluiten bij de

strategie van het kartel CD&V en NV-A (2). De leidinggevende kaders van de VLD zijn door de nationalistische duidelijk onmaskerd als niet-echte vlamingen en ‘lakeien’ van de Parti Socialiste. De SP.A wilde haar machtspositie, ondanks enkele ronkende verklaringen van kopstukken zoals Vande Lanotte (3), toch niet kwijteraken aan een bende bruine honden. Hoe het zal aflopen met de CD&V blijft voorlopig nog een raadsel. Met de keuze om in zee te gaan met de ultranationalistische NV-A lijken de oude patriotten van de Belgicistische CVP alvast definitief de strijd in eigen rangen verloren te hebben. De NV-A speelde voor nationalistische kuisborstel. Bart de Wever, die trouwens een fijn bruin verleden heeft (4), was de scheidsrechter die bepaalde wie een goede Vlaamsgezinde is, en wie collaboreert met de Franstaligen.

Hoe het nu verder moet, daar hebben we het raden naar. Wat we nu al wel weten, is dat het Vlaams Belang slapend rijk wordt: misschien niet zozeer door de toestroom van nog meer verblinde kiezers, maar alleszins wel door de verwezenlijking van hun programma. De scheidslijnen van het nationalisme doorklieven nu het hele politieke landschap, op die basis wordt er geoordeeld en veroordeeld. Het veelzeggende schouderklopje dat Annemans (Vlaams Belang) gaf aan De Wever (NV-A) biedt ons een glimp van de feitelijke verbondenheid binnen het vlaams-nationalistische Kamp, en hun openlijk en minder openlijk fascisme. Uit elk debat, uit elke uitspraak, uit elk interview blijkt eens te meer de ongelooflijke verrechtsing van het politieke spektakel en haar poppenspelers. In de vorige alinea toonden we dat de nationalistische hun bondgenoten op scherp wilden stellen, en de verraders van de vlaamse zaak aan de schandpaal wilden nagelen. Maar ondertussen spreekt wel elke politiker van eender welke politieke partij fundamenteel dezelfde nationalitische taal. Het gaat over het Vlaamse volk, Vlamingen, frontlijnen, Vlaamse zaak,... en iedereen was voor de behartiging van de Vlaamsche Belangen, iedereen was voor de splitsing als ‘strijd’ tegen de verfransing. En dat willen we in dit artikel toch wel even gezegd hebben: niet alleen dwingen de nationalistische hun medepolitiekers om kant te kiezen, ook voor de mensen die in verzet zijn is deze nationalitische putsch dé aanleiding bij uitstek om nu eindelijk ondubbelzinnig kant te kiezen. Heel vaak wordt er binnen linkse kringen nog altijd serieus wat afgeluld over ‘vlamingen’, het ‘behoud van de vlaamse taal’,...(5) Weet dan wie je toekomstige bondgenoten zijn, weet dan wie je zogezegde taalgenoten zijn: de vlaams-nationalisten die “de franstaligen geen morzel grond

gunnen”, de fascistische die “de vlaamse cultuur meer zullen stimuleren dan de vergissing van het multiculturalisme.”

Nationalisme is de grootste vijand van iedereen die zich verzet tegen de huidige ellende en wanhoop. Het nationalisme verenigt allen in een geconstrueerde en opgelegde identiteit (‘vlaming’) die per definitie gebaseerd is op uitsluiting (de niet-vlamingen, de niet-volkseigen elementen, de volksverraders,...) en verwijst daarmee alle echte conflicten in de samenleving naar de marge, neutraliseert en kanaliseert ze, en wist ze uiteindelijk uit. Echte conflicten zoals uitgesloten tegen hun uitsluiters, zoals uitgebuit tegen de rijken in hun villa’s, vinden in het nationalisme (én uiteraard patriottisme) hun mogelijke doodgraver. Arm of rijk is van geen nationalistische tel, we zijn toch allemaal vlamingen...

Ondertussen gaan de deportaties van illegaal gemaakte mensen aan een dodelijk ritme van 32 individuen per dag door. Ondertussen worden dagelijks mensen veroordeeld tot een leven op straat. Ondertussen komen er meer camera’s, straatverboden, straffen voor rondhangjongeren, opsluitingen voor bedelende kinderen,... Maar door ons leven in de echte realiteit, door onze contacten en ons verzet met anderen, voelen we pas echt de walgelijke abstractie van het nationalisme en de politiek.

-- Loran

(1) Woorden van Gerolf Annemans (ideoloog van het Vlaams Belang) op het discussieprogramma de Zevende Dag op 15 mei 2005.

(2) Geert Lambert (Spirit) verklaarde tijdens de Zevende Dag dat hij de parlementaire wetsvoorstellen over de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde die de CD&V opnieuw zal indienen en blijven indienen “uiteraard, als vechter voor de belangen van Vlaanderen, zal steunen”.

(3) Sp.a-kopstuk Vande Lanotte verklaarde op 1 mei (de dag van de ‘internationale solidariteit tussen alle arbeiders’) dat de Parti Socialiste moet beseffen dat de sp.a een ‘vlaamse’ partij is, met vlaamse eisen die niet samenlopen met die van de Franstalige socialisten... Weg internationalisme, weg broederschap, weg met de arbeidersklasse, lang leve het bekrompen Vlaamsche Volk!

(4) Strijders die nog in het Anti-Fascistisch Front actief zijn geweest, weten dit maar al te goed.

(5) En daarop volgt dan stevast een verontschuldiging: “vlaams, vlamingen, vlaamse taal, vlaamse Cultuur bla-bla”, en dan gegarandeerd: “maar ik ben geen racist of zo hé.”

Meer achtergrondinformatie over nationalisme vind je in het artikel op p. 6 en 7 (“Hun Doel is niet ons doel”)

Hun Doel is niet ons doel

De ideologische heimat van het nationalisme

De Vrijbuiters vormen een vlaemsch-nationalistisch klikje dat actief is in Doel en een tijdschrift (de 'Vrijbuiters') uitgeeft. Ze beschouwen de nieuw-rechtse ideoloog Alain de Benoist als één van hun belangrijkste inspiratoren en hun nieuw-rechtse karakter komt tot uiting in het positieve imago dat ze zichzelf willen aanmeten. Zo vinden ze dat de vlaemsche beweging zich te eenzijdig bezighoudt met "vlaanderen onafhankelijk!" en dat 'emanciperende' thema's (zoals milieustrijd en anti-globalisme) doodgewoon worden. Ze claimen dat hun bevrijdingsstrijd evenveel gemeenschappelijk heeft met de anarchistische beweging als met de vlaemsche. Maar ook al uiten ze zich tegen de staat, komen ze wel eens op voor het milieu, illustreren ze hun tijdschrift met tekeningen die we kennen uit de anarchistische beweging, distantiëren ze zich van plat racistische uitspraken, ze voeren een nationalistische strijd en absoluut geen anarchistische. (1)

Bedreigd door vreemde machten

Nationalisten voeren een strijd voor 'volkeren', niet voor mensen. Ze komen op tegen de onderdrukking van talen, tradities en culturen, niet tegen de onderdrukking van personen. Een 'volk' wordt in de Vrijbuiters beschreven als een "groep van mensen die geschiedenis, taal, gebruiken... delen" en die zich met elkaar 'verbonden' voelen. Net als de rest van de vlaemsche beweging komen de Vrijbuiters op voor 'de vlaemsche taal en cultuur' en schrijven zij hun deel van de soap over de "autochtone" vlamingen die door "allochtone" franstaligen verdreven worden uit de brusselse rand. Maar ze houden zich ook bezig met bedreigingen die de rest van de vlaemsche beweging volgens hen uit het oog verliest. Het gaat hier over allerlei problemen die "meestal niet Vlaams zijn" zoals "het wilde kapitalisme, de verloederling van de natuur, de decadentie van de samenleving". Een deel van hun vlaemsche bevrijdingsstrijd is er dan ook op gericht om het vlaemsche territorium te zuiveren van vreemde invloeden of machten die deze problemen veroorzaken.

Het anti-globalisme waarmee de Vrijbuiters zichzelf wel eens opsmukken is hier een voorbeeld van. In tegenstelling tot anarchistisch anti-kapitalisme (dat een wereld wil zonder bazen en uitbuiting, zonder een alomtegenwoordig arbeidsethos) liggen de Vrijbuiters wakker van 'vreemde economie' die via het wereldkapitalisme hun vlaenderenland inpalm.

"Of is het misschien zo vanzelfsprekend dat de Antwerpse haven gedomineerd wordt door een rederij in Singapore; dat het riorleringsnetwerk in handen komt van een Amerikaans bedrijf; dat onze

Wanneer mensen minder belangrijk worden dan 'volkeren', gaat het nationalistisch verhaal van oorlog, verminking en vergassing verder.

bedrijven worden uitverkocht aan anonieme kapitaalgroepen?" De vrije markt economie is volgens een auteur ook één van de redenen dat de 'vlaemsche' landbouw achteruit boert. Omdat de landbouw tot "de ontstaansgeschiedenis van Vlaanderen" behoort, stelt hij de vraag of vlaanderen wel zonder landbouw kan. Het vlaemsche landschap wordt als een 'nationale' hymne bezongen als het werk van "onze voorouders (die) zich een eigen plek hebben moeten "maken" om ergens te mogen wonen ... Maar we hebben het wel gedaan ... De wordingsgeschiedenis van

Vlaanderen, ook van de mensen zelf die hier wonen, is de geschiedenis van 1000 jaar strijd tegen het water." De Vrijbuiters bibberen ook wanneer ze denken aan een europa dat 'haar verschillende volkeren' en hun 'eigenheid' zou onderdrukken. In het tijdschrift wordt tekeer gegaan tegen de nieuwe hygiënische regelgeving voor het produceren van levensmiddelen die het europese parlement opstelde. Deze regelgeving zorgt ervoor dat enkele streekbieren niet meer op hun 'traditionele manier' gebrouwd kunnen worden. Zo zullen Geuze en Lambiek zich vanaf heden moeten ontwikkelen zonder in contact te komen met (hou u vast!) "streekeigen bacteriën" en "Brabantse lucht". Maar als europa een "lappendeken van volkeren en regio's" blijft en een "stolp van waarden (is) die al deze verschillen kadert in een ambitieus Europees politiek project" zijn de Vrijbuiters vlug tevreden.

Een mens is voor nationalisten vooral een onderdeel van 'een volk' en zij willen dat iedereen leeft volgens de normen en waarden, de tradities enzovoort van 'het volk'. Nationalisme wordt gezien als "zoniet een voorwaarde, dan toch een belangrijk hulpstuk voor ware individualiteit". Je hebt dus pas een echte identiteit wanneer je je onderwerpt aan 'het volk'. Voor de Vrijbuiters is een onderdrukte persoon ook van geen belang, enkel voor de 'afkomst' van deze persoon ('het volk' waartoe hij/zij behoort) willen ze, naar aloude nationalistische traditie, moeite doen. Zo staat er in hun laatste nummer een artikel over een dorp dat volledig onteigend werd door de Duitse staat om aan bruinkoolwinning te doen. De Vrijbuiters slaagt erin om deze gebeurtenis, die de inwoners van het dorp getroffen heeft, in te kleuren als een verhaal over 'het sorbische

volk' (waarvan "de verre geschiedenis (teruggaat) tot de tijd van Atila") dat verplicht wordt zijn heimat te verlaten en zich te assimileren in een nieuwe omgeving. Het grootste probleem met betrekking tot deze onteigeningen vindt de auteur "dat gemis aan een thuis, een culturele basis die van vader op zoon wordt doorgegeven (die) de afgelopen decennia reeds de helft van de resterende Sorben (heeft) getroffen." Hoewel de Vrijbuiters zichzelf af en toe distantiëren van neo-nazi's, marcheren ze mooi samen met de rest van rechts naar de volgende horror.

Wanneer mensen minder belangrijk gevonden worden dan 'volkeren' en ideeën over "ware individualiteit" gepropageerd worden, gaat de geschiedschrijving van het nationalisme verder: oorlog, verminking, verkrachting, mishandeling, vergassing...

Migratie

Migratie (dit betekent voor nationalisten het verhuizen van mensen uit het territorium van 'een volk' naar dat van een 'ander volk') is voor nationalisten automatisch een probleem. "Vreemdelingen buiten!" zal je nergens lezen in de Vrijbuiters. De Vrijbuiters zullen je wel vertellen dat ze racisme beu zijn en dat alle 'culturen' gelijkwaardig zijn. In plaats van massale deportatie van 'iedereen die hier niet thuis hoort' propageren zij de idee van 'een open natie', maar... Hoe staat deze 'open natie' tegenover migratie? De vraag die enkele Vrijbuiters in een interview aan Johan Leman stellen, maakt duidelijk dat zij bezorgd zijn voor de bedreigende effecten van migratie voor de 'identiteit

van volkeren'. "Toenemende migraties, familiale diaspora, transnationale huwelijken... Wat betekent dat voor het identiteitsbesef in de 21ste eeuw?" Ze beschouwen mensen die 'hun volk' achterlaten als verloren: "Afgesneden zijn van zijn vertrouwde omgeving betekent dat men is veroordeeld tot doelloos dwalen." De Vrijbuiters steunen 1001 nationalistische bevrijdingsstrijden, maar geen enkele vluchtelingenorganisatie. In al hun bezorgdheid over een europa dat wel eens een onderdrukkend monster zou kunnen worden voor vlaanderen, zwijgen zij in alle talen van alle 'volkeren' ter wereld over het fort europa dat migranten opjaagt, opsluit en deporteert of ze aan de grens tegenhoudt. Als echte nationalisten hebben ze duidelijk liever dat elk 'volk' zijn eigen territorium heeft.

In plaats van te schelden op immigranten, leggen de Vrijbuiters het accent op nieuw-rechtse wijze op de oorzaken van migratie. Ze gebruiken beelden uit een doemscenario waarbij hordes vluchtelingen op komst zijn om Europa in te palmen. Zo wordt een natuurramp en een gebrekkige westerse steun aangegrepen om te voorspellen dat dit een 'asielzoekersprobleem' zal worden. "Op 7 november raasde de orkaan Mitch door Centraal-Amerika. Resultaat: minimum 12.000 doden en een Westers hulppakket van 100 miljoen dollar. Misschien komt daar uit schaamte nog wat schuldherschikking bovenop. En dan over een paar jaar de verwondering dat er hier weer een hoop asielzoekers komen aanspoelen."

De hongersnood in Soedan wordt misbruikt om te zeggen dat "de Soedaneese vluchtelingen al onderweg (zijn) naar Europa". Ook het liberalisme wordt gehemeld als een oorzaak van migratie. "We willen steeds meer, steeds grotere kado's. En niet alleen wij: de migraties naar het rijke Westen worden onbeheersbaar." Een hongersnood aanklagen klinkt natuurlijk heel wat beter dan "Eigen volk eerst!", maar uiteindelijk willen alle nationalisten hetzelfde: iedereen blijft wonen in de streek waar hij/zij geboren is, iedereen blijft trouw aan de heerschappij van 'de volkeren'.

De idee van een 'open en zelfbewuste natie' wordt gepropageerd, maar wat hiermee bedoeld wordt is niets nieuws onder de zon... Een 'zelfbewuste natie' is een 'natie' die bestaat uit mensen die fier zijn op hun 'nationale identiteit'. Het gaat over mensen die er trots op zijn dat 'hun taal' en 'hun traditie' de basis is van hun identiteit. Deze 'ware individuen' voelen zich met elkaar verbonden. 'Een open natie' betekent een 'natie' die steunt op 'civiele' en niet op 'etnische' criteria. "Dat wil zeggen dat er met aangrenzende naties afspraken moeten gemaakt worden, in wederzijds respect, over taal en gebruiken die binnen een bepaald territorium gangbaar zijn." Een nieuwkomer in deze 'open natie' zal zich volledig moeten aanpassen aan deze 'nationale' criteria die zonder hem/haar werden opgesteld, of oprassen.

De seksuele kloof

De 'bevrijding van het vlaemsche volk' is een strijd zonder feministische, maar wel met seksistische barricades. In 'het bevrijde vlaemsche volk' worden alle vrouwen en mannen die hun opgelegde patriarchale identiteit niet aanvaarden onderdrukt. Eén van de vlaemsche tradities die de Vrijbuiters bezingen is namelijk de seksistische traditie. Ze wandelen perfect binnen de lijntjes van het (telkens weer) patriarchale nationalisme dat de vrouw herleidt tot een zogend kweekdier met aan haar zijde de dappere soldaat. Het enige artikel dat in de Vrijbuiters is terug te vinden over man/vrouw verhoudingen bevredigt wellicht de seksistische verlangens van

Nationalisme herleidt de vrouw tot een zogend kweekdier met aan haar zijde de dappere soldaat.

menig nationalist. Astrid Raven, gediplomeerde huisbaarmoeder, geeft ons lessen sociobiologie en culturele traditie. Wanneer

een vrouw op zoek gaat naar een liefdespartner, aldus Astrut, wordt zij gedreven door haar vruchtbaarheid. De vrouw wil niets liever dan bevrucht worden, maar weet dat zij het toekomstige kind 9 maanden zal moeten dragen. Daarom is zij kieskeuriger over haar seksuele betrekkingen dan een man, die zoveel mogelijk zaad in het rond wil strooien. De vrouw zoekt naar een relatie met een geschikte vader (liefst één met "macht en aanzien"), de man is tevreden met enkel de zaaddumping. De vrouw wil een sterke man die haar bevrucht, de man wil een baarmoeder om te bevruchten. Na deze bi-

ologielessen klaagt Ravens erover dat de seksuele revolutie van de jaren ’60 ervoor gezorgd heeft dat culturele verleidings-rituelen zoals de dans (waarbij de actieve man de passieve vrouw leidt nvdr) en conservatieve gedragspatronen zoals het laten voorgaan van de vrouw (waarbij de actieve man beslist om de passieve vrouw te laten voorgaan) bijna verdwenen zijn.

Deze hele seksistische kloterham ligt ook op het bord van de mannelijke Vrijbuiters. Zo worden de mannen in een verslag bestempeld als “soldaten” die zich van de vrouwen afzonderden om een “onderonsje” te houden. ‘El Zorro’ beschrijft de vrouw als een vruchtbaar wezen, klaar om (traditiegetrouw) besprongen te worden: “Naar aloude traditie was er immers ook weer de fuif in Doel 5, en-naar al evenoude traditie- zouden het weerom schaarsgeklede dames zijn die er de alcohol bedeedden”. “Heer Hoofdredacteur” (Jan Creve, J’en crève) bewijst Ravens biologische waarheid dat vrouwen een man willen met macht en aanzien om door bevrucht te worden, en dat mannen hun zaad in zoveel mogelijk vrouwen willen zaaien. “Hij gaf zelfs blijk van enige levenslust door zich, hiermee openlijk getuigend van zijn marktwaarde, te laten opmerken met een rist deernes in zijn kielzog.” Voor de rest zul je in de Vrijbuiters niet veel meer tegenkomen over de relatie tussen man en vrouw. Wel wordt het tijdschrift meermaals opgefleurd met afbeeldingen van naakte vrouwen, soms naast afbeeldingen van mannen in kostuum: nationalistische hometraining ter bevordering van de snelheid van de zaadlozing? Omdat er helemaal geen sprake is van een feministische tegenwind, beschouw ik hetgeen dat ik hierboven beschreven heb als de norm van hun patriarchale “bevrijdingsstrijd”.

Breek de staat

De Vrijbuiters zijn tegen de staat, maar hebben niets met anarchisme te maken. Ze zijn tegen de staat omdat deze niet “oorspronkelijk” is, omdat zij niet geloven dat “het 15e eeuwse staatsconcept de vorm is waarin collectieve identiteit of groepsbewustzijn het best tot uiting komt”, omdat “een volk maar echt een volk (kan) zijn (nl. een levende spontane bundeling van mensen) zonder staat”. Wat zij in de plaats stellen van een samenleving zonder staat is ook helemaal geen anarchistische maatschappij. Zij dromen van “traditionele leefstructuren en gemeenschappen” die opgebouwd worden vanuit nationalistische waarden. Een praktisch voorbeeld hiervan is hun actief probeersel in Doel. De zichzelf op de borst kloppende verslagen die Johan De Vriendt hierover schrijft zeggen meer dan genoeg. “In februari 1577 trekken na een heroïsche jacht van enkele minuten Doelse vissers een rillend zieke potvis aan wal... U wilt het niet weten maar de Antwerpse walvis is in feite de walvis van Doel. In datzelfde jaar 1577 wordt nog een beroemde aangespoelde Doelenaar geboren: de Antwerpse schilder-diplomaat-grootgrondbezitter Peter Paul Rubens. Zijn naam en faam zou de aardbol rondgaan, maar nergens, behalve hier, wil men weten dat hij ook wat verloren had in Doel. “Als ze in Antwerpen onze walvis afpakken, dan pakken wij hun beroemste telg af...” Het is verleidelijk, maar nee, zo zijn we echt niet! Maar de waarheid moet gezegd. Zowel Rubens als zijn kinderen en kleinkinderen hadden gronden liggen in Doel.”

Anarchisten zijn ook tegen de staat, maar niet omdat ze één of andere zweverige fantasie als een ‘volksidentiteit’ zou onderdrukken. Anarchisten zijn tegen de staat omdat ze mensen controleert, bespioneert, fischeert, reguleert, uitsluit, uitstoot, vervolgt, straft, opsluit, foltert,

deporteert, vermoordt... Omdat er bloed kleeft aan de handen van elke staat.

Wie "leve de volkeren" staat te roepen, zegt eigenlijk: "leve de dominerende cultuur, haar onderdrukking en uitsluiting!"

Anarchisme is anti-seksisme, anti-kapitalisme, anti-nationalisme,...

Anarchistische strijd is bovendien ook veel meer dan een strijd tegen de staat, het is ook een strijd tegen grootgrondbezit, tegen overdreven persoonlijke naam en faam,...

Anarchistische idealen zijn bijvoorbeeld vrije migratie, feminisme, dierenbevrijding, vrijheid om jezelf te realiseren zonder onderdrukkende identiteiten, principes als “geef wat je kan, neem wat je nodig hebt” en wederzijdse hulp. Anarchisten streven naar de vrijheid van alle mensen, niet van ‘volkeren’.

-- Sara

(1)Voor het artikel “‘Nationaal-anarchisten’ van De Vrijbuiters willen “volkse gemeenschappen”” (door Ger-rit de Wit) met meer achtergrond over o.a. het extreem-rechtse verleden van de Vrijbuiters(s) kan je terecht bij www.defabel.nl

Volk noch vaderland Nooit meer Nederland

Omdat wij nestbevuilers zijn
die als vreemde vogels onze vleugels uitslaan
en de kaaskoppen beschijten en dat land van hen besmeuren,
die roofstaat aan de Noordzee
die groot is geworden door anderen een kopje kleiner te maken
en klein te houden.

Omdat de geschiedenis van hun Nederland niet de onze is
en hun gouden eeuwen
strooptochten naar goud en zilver zijn geweest.
Omdat wij hun helden en staatsmannen en ontdekkingsreizigers
omvormen tot de schurken en boeven en dieven
en verkrachters en plundersaars en moordenaars
die ze waren
voordat ze geschiedenis schreven
door de geschiedenis te herschrijven,
voordat de afslachtingen te boek kwamen te staan
als glorierijke zegetochten
en de slavenhandel als een bloeiende tak van nijverheid,
waarin een klein land groot kon zijn
en groter kon worden
door de overzeese gebiedsdelen te knechten
en aan de ketting te leggen.

Omdat wij zonder volk en vaderland zijn
en om ons heen de moedertalen horen
van de ontheemden die thuis willen komen
in een land van vrijheid en voorspoed
dat ver weg schijnt te liggen
van het land dat meer dammen en dijken opwerpt
om vluchtelingen te weren
dan om water te keren,
alsof mensen een natuurramp zijn.

Omdat wij geen ja en amen zeggen tegen de hogere machten
hier en in het hiernamaals
en wij god noch gebod kennen
die in dienst staan van berusting en onderwerping.

Omdat wij onvrede hebben met de landerige gezapigheid
en de oorlog verklaren aan de uit de klei getrokken
vredigheid
die als een mist boven het land is komen te hangen
en het zicht ontnemt
op elk gebaar van verlangen en elk woord van hoop
en elke kreet van oproer en strijd tegen onrecht.

Omdat wij zonder grenzen zijn
en elk mens willen begroeten
als een nieuwe dag met nieuwe kansen.

Harry Westerink, Volk noch vaderland, Gebladerte-reeks 26 (www.gebladerte.nl of Stichting Gebladerte, Kopenhinksteeg 2, 2312 HX Leiden)
Noot: Voor onze ‘vlaemsche’ kameraden, vervang gerust het woordje Nederland door Vlaanderen en u zult zien dat dit gedicht werkelijk geen grenzen kent.

1 MEI – Door verschillende organisaties die de strijd opnemen tegen het vluchtelingenbeleid (CRER, VAK, CRACPE, UDEP,...) werd opgeroepen om op 1 mei in Brussel te betogen. Enkele honderden mensen zonder papieren en hun bondgenoten gaven daar op strijdbare wijze gehoor aan. Jammer genoeg werd de betoging bevuild door een bende stalinisten die met hun vlaggen en portretten van Stalin en Marx de hele betoging in diskrediet brachten. De stalinistische vendelzwaaiers lijken blijkbaar te vergeten dat vele mensen zonder papieren net de hel ontvlucht zijn van de regimes die zij op handen dragen en/of droegen. Het lijkt wel een dementerend clubje dat zichzelf voorhoudt dat er niets betreurenswaardig gebeurd is en dat de toekomst aan hen is. Dementerend of niet; het wordt steeds moeilijker om deze negationisten niet ter plaatse een geweten te schoppen.

ONZE VUISTEN ZIJN OVERAL - De zwarte hand slaat weer toe! In Aalst werd een verlaten industrieterrein van een bekend familie gekraakt. De eerste volkskeuken was een succes en er zullen er nog veel volgen.

SPEKTAKELSTAAT - Het proces van de kraker/sters in Leuven was weer eens een grote flop. Omdat er geen tolk aanwezig was, kon één van de vier kraker/sters niet ondervraagd worden. De rechter heeft besloten de zaak te splitsen en alle vier moeten opnieuw voorkomen op 12 oktober. In tussentijd worden de 3 die Nederlands spreken verwacht op bezoek te gaan bij een sociale assistent/e van het gerecht. Indien zij op dit voorstel ingaan, worden zij nogmaals ondervraagd en zal de assistent/e hun achtergrond controleren. Dit interimbureau van het controleapparaat zal de 3 gevarieerde voorstellen tot alternatieve straffen aanbieden.

WAALSE ECONOMIE - De verklaringen van drie waalse economen als wat de waalse economie slabakt door de geldstroom van vlaanderen naar wallonië werd in vlaanderen op applaus onthaald. De waalse economen pleiten voor een grotere inkomenskloof met vlaanderen. Alle argumenten zijn goed om de uitbuiting van het werkvolk te maximaliseren. Intussen: “il fait bon vivre dans la wallonie d’en bas...” Niet voor iedereen natuurlijk, maar de mosterd die de economen in het welvarende vlaanderen menen te moeten gaan halen, zou wel eens extra zuuroprijspingen kunnen veroorzaken.

VRAAG EN AANBOD - Voor het eerst in 27 jaar ziet het ernaar uit dat McDonalds België winst zal maken. Wie had het weer over economische wetmatigheden en de dwingende realiteit van vraag en aanbod?! Als je lang genoeg kunt doorzetten, krijg je blijkbaar alles door de strot van de consument geduwd.

MASKERADE - Daniel Cohn Bendit en Toni Negri voeren samen campagne voor de Europese Grondwet. Kwestie van hun invloed in het Imperium wat uit te bouwen zeker?

De Fabel van de illegaal?

Op deze pagina's vind je twee stukken terug die overgenomen werden uit "De Fabel van de illegaal" over anti-ziganisme in Europa. "De Fabel is een radicaal-linkse basisorganisatie" naar ons hart. Zij "streven naar een vrij-socialistische en feministische samenleving, zonder racisme, nationalisme of fascisme. Dat kan alleen via een fundamentele omwenteling van de sociale en bezitsverhoudingen op wereldschaal.

"Internationale solidariteit staat daarom centraal." Ze menen dan ook dat "de strijd met en voor migranten en vluchtelingen" bijzondere aandacht verdient, een stelling waar de Nar zich volledig achter kan scharen. Tweemaandelijks geven zij een gelijknamige "krant tegen racisme" uit: De Fabel van de illegaal.

Een voortreffelijk blad dat thuishoort in elke anarchistische en anti-autoritaire linkse infotheek!

-- het schrijverscollectief.

Meer info:

De Fabel, Koppenhinksteeg 2, 2312 HX Leiden.

E-mail: info@defabel.nl

Webstek: www.defabel.nl en (archief) / www.gebladerte.nl

EU wil Roma integreren zonder anti-ziganisme te bestrijden

Politie-agenten houden Roma in de gaten.

Niet alleen immigranten worden in heel Europa geconfronteerd met integratiedwang, ook de Roma en Sinti moeten van de EU assimileren. In februari 2005 startte de Europese Commissie daartoe een tienjarenplan, de "Decade of Roma inclusion". Zelf mogen de Roma daarover nauwelijks meebeslissen.

Ruim 500 jaar geleden kwam in heel Europa het anti-ziganisme op waarbij Roma en Sinti overal werden vervolgd, in sommige landen tot slaven gemaakt en in andere niet eens toegelaten. Anti-ziganisme is een speciale vorm van racisme, waarbij "zigeuners" als "slechte christenen" gezien worden. Ze zouden weliswaar niet direct verantwoordelijk zijn geweest voor Jezus' dood, want dat waren immers "de joden", maar wel voor de pijn die hij geleden zou hebben. Het zou namelijk "een zigeuner" geweest zijn die de spijkers zou hebben gesmeed waarmee Jezus aan het kruis zou zijn genageld. Ook zouden "zigeuners" Jozef en Maria en de pasgeboren Jezus onderdak geweigerd hebben toen die op de vlucht waren voor kindermoordenaar Herodes. "Zigeuners" zouden, net als "de joden", handlangers van de duivel zijn. Tijdens de Verlichting werden deze religieuze vooroordelen ingeruild voor racistische, waarbij "zigeuners" aangezien werden voor een

"oosters volk" met onverbeterlijke "oosterse denkwijzen".

Toen de nazi's in 1938 besloten tot de "definitieve oplossing van het zigeunervraagstuk" werd daar nergens in Europa tegen geprotesteerd. Zwijgen betekent toestemmen, en alle Europese landen sloten hun grenzen voor vluchtende Roma en Sinti. Kroatië, Roemenië en Hongarije, bondgenoten van Duitsland, deden actief mee aan het uitroeien. Italië loste "het zigeunervraagstuk" op via deportatie en het onbezette Frankrijk sloot "zigeuners" op in kampen. De overlevenden daarvan werden pas vanaf 1946 vrijgelaten, twee jaar na de bevrijding van Frankrijk! Na de oorlog zweeg men in heel Europa over de genocide, en het

anti-ziganisme bleef voortwoekeren. In enkele Oost-Europese landen werden Roma en Sinti weer vervolgd en opnieuw sloten veel West-Europese landen hun grenzen voor vluchtende "zigeuners".

Er zijn nu meer dan 12 miljoen Roma en Sinti in Europa en ze vormen volgens de Wereldbank de snelst groeiende etnische minderheid. De Slowaakse regering wil die groei tegengaan en promoot het gebruik van voorbehoedsmiddelen door Roma. Twee jaar terug kwam zelfs aan het licht dat men Roma-vrouwen zonder hun toestemming steriliseerde. Roma worden vaak slachtoffer van geweld, zijn veelal doodarm en in veel Roma-gebieden is bijna iedereen werkloos. De kindersterfte is twee keer zo hoog en de levensverwachting 15 jaar lager dan bij de rest van de bevolking. De meeste Roma hebben de ervaring dat protesteren nauwelijks helpt. Toch strijden sommigen voor erkenning van de genocide, voor financiële genoegdoening, en voor een vrij leven zonder anti-ziganisme.

Beschaven

Het op 2 februari 2005 begonnen Roma-decennium wordt georganiseerd door de Europese Commissie en de Wereldbank, in samenwerking met de regeringen van Bulgarije, Kroa-

tië, Tsjechië, Hongarije, Macedonië, Servië en Montenegro, Roemenië, en Slowakije. Ook het Open Society Institute van superspeculant Georges Soros is van de partij. Officieel is de bedoeling om de sociale verschillen tussen Roma en de rest van de bevolking weg te werken. De aandacht gaat daarbij vooral uit naar onderwijs, wonen, arbeid en gezondheid.

Het decennium wordt deels betaald vanuit EU-fondsen. Omdat er verder nauwelijks geld is voor het project, worden regeringen geacht bestaande geldstromen om te buigen richting de Roma. Maar dat botst met het virulente anti-ziganisme. Zo besloot de Slowaakse regering onlangs om 25,3 miljoen speciaal vrijgemaakte euro's toch ook maar te benutten voor andere bevolkingsgroepen. Tot nu toe weigerden lokale overheden overigens speciaal voor Roma-projecten bedoelde EU-gelden aan te nemen uit angst voor beschuldigingen de Roma voor te trekken. Dat zal niet snel veranderen. De Slowaakse premier Mikulas Dzurinda vond het niet eens nodig om bij het officiële startschot van de campagne aanwezig te zijn. In april 2004 stuurde hij nog het leger en zwaarbewapende politie-eenheden af op Roma die protesteerden tegen een drastische korting op hun uitkeringen.

Maar zelfs wanneer er voldoende geld en politieke wil voorhanden zou zijn, blijft het een twijfelachtig project in de traditie van witte mannen die arme barbaren willen beschaven en assimileren. Soros bijvoorbeeld zei geschoolde en zelfbewuste Roma te willen creëren, die hij kon inzetten tegen maatschappelijke vooroordelen. De Roma die mee mogen doen aan het decennium, worden vooral ingezet om het project aan "hun eigen mensen" te verkopen. Verder meende de voormalige EU-commissaris Anna Diamantopoulou, die twee jaar terug betrokken was bij het opzetten van het decennium, de Roma eraan te moeten herinneren dat hun tradities niet boven de wet staan. In de achttiende eeuw probeerde het Oostenrijkse koningshuis de Oost-Europese Roma al te assimileren door hun paarden en wagens af te nemen, en hun kinderen gedwongen door niet-Roma pleegouders te laten opvoeden.

Assimilatie

Rudko Kawczynski is woordvoerder van het Roma National Congress (RNC). Hij vreest voor "een decennium van gedwongen assimilatie om het "Roma-probleem" op te lossen". Kawczynski: "Het is typerend dat men de Roma en hun vertegenwoordigers al bij de planning van het decennium buitengesloten heeft. Roma en Sinti zijn tot nu toe slechts zijdelings voor de vorm betrokken. Zoals zo vaak heeft men hen als objecten behandeld." Volgens Kawczynski stelt het plan weinig voor en doen de Oost-Europese staten vooral mee vanwege het geld. "Men kan het anti-ziganisme niet bestrijden door aan de

slachtoffers te knutselen. Bij een Roma-decennium moet men de civiele samenleving versterken, de Roma aan de besluitvorming laten participeren en aan de slag gaan met het anti-ziganisme van de rest van de bevolking. Men bestrijdt het antisemitisme toch ook niet door betere woningen te bouwen voor joden? Natuurlijk gaat het er ook om de sociale problemen van Roma af te schaffen, maar dat zijn slechts symptomen. In de eerste plaats moet het hoofdprobleem bestreden worden: het anti-ziganisme. Deze staten moeten zichzelf veranderen en in de rest van de samenleving moet men beginnen de anti-Roma tradities af te bouwen. Maar bij dit decennium worden de Roma tot probleem verklaard om die vermeende integratie - lees: assimilatie - te bewerkstelligen."

Kawczynski wil zich overigens niet beperken tot de 8 betrokken voormalige Oostblokstaten. "Het anti-ziganisme is in het westen net zo goed een traditioneel cultuuronderdeel. Het westen bestempelt Oost-Europese staten tot bijzondere probleemstaten vanwege haar irrationele angst voor reusachtige stromen Roma die naar het westen zouden kunnen komen marcheren. Het anti-ziganisme is net als het antisemitisme een probleem van heel Europa."

Neo-liberalisme

Tijdens het communisme hadden Roma en Sinti in Oost-Europa in ieder geval nog werk en onderdak, hoe belabberd dan ook. Door de neo-liberale herstructurering sinds 1989 zijn veel arbeidsplaatsen geschrapt, huurwoningen geprivatiseerd en veel duurder gemaakt, en gezondheidszorg, stroom, gas en water zowat onbetaalbaar geworden. De herstructurering treft vooral de zwaksten in de samenleving, zoals de Roma die afhankelijk zijn geworden van uitkeringen en aalmoezen en steeds vaker terecht komen in getto's en uiteindelijk op vuilnisbelten. Het Open Society Institute en de Wereldbank zetten zich actief in voor die neo-liberale herstructurering, en zijn zodoende medeverantwoordelijk voor de ellende die veel Roma en Sinti treft. De decennium moet dan ook eerder gezien worden als pacificatie- en beheersingsproject, dan als daadwerkelijke hulp. Toch kan de economische herstructurering er wel aan bijdragen dat de sociale verschillen tussen de Roma en de rest van de bevolking afnemen. In Roemenië zijn de verschillen in de loop van de jaren 90 daadwerkelijk afgenomen. De hele bevolking werd namelijk armer.

-- Eric Krebbers

Dit artikel is grotendeels gebaseerd op: "Europäische Komplizenschaft", Wolfgang Wippermann, "Roma à la carte", Aleksandros Xenakis, en "Ausgrenzende Integration", Rudko Kawczynski. In: Jungle World 5, 2.2.2005.

Gelijke kansen voor Roma zijn een mythe

Twintig redenen waarom het een privilege is om geen Rom te zijn in het huidige Europa:

1. Omdat als je een Rom bent, je niet hoeft te verwachten dat welke regering dan ook - inclusief die van je eigen land - je zal verdedigen als een andere staat illegale en racistische maatregelen tegen je neemt.(1)
2. Omdat als je een Rom bent, je kunt verwachten dat de premier van jouw land jou en andere Rom zal omschrijven als "anti-sociaal, achterlijk, niet assimileerbaar, en sociaal onaanvaardbaar".(2) Je kunt ook verwachten dat vooraanstaande politici het erover hebben om je in speciale kampen te stoppen om je te "beschaven".(3)
3. Omdat als je een Rom bent en je de regering durft te bekritisieren, je op zijn best gezien zult worden als iemand die niet in staat is om de situatie te begrijpen, omdat je "cultureel anders" bent, wat een vriendelijk eufemisme is om te zeggen dat je achterlijk bent. In het ergste geval zal je gezien worden als een verrader. Er is geen politieke of burgerlijke oppositie die je acties zal beschouwen als "politieke plicht", en er bestaat geen enkele kans dat je visie geprezen zal worden door de "westerse democratieën".(4)
4. Omdat als je een Rom bent, je je kinderen moet voorbereiden op het systematische racisme waarmee ze geconfronteerd zullen worden.(5)
5. Omdat als je een Rom bent, je geen Roma zult zien of horen in de kranten, op tv of op de radio. Je zult geen Roma zien schrijven of horen spreken over Roma- of andere kwesties. Roma hun problemen laten uitleggen aan niet-Roma wordt beschouwd als een belediging. Het is het exclusieve privilege van de anderen om te praten over jouw problemen. Als Roma in de media komen, is het meestal om veroordeeld te worden als dieven en criminelen.(6)
6. Omdat als je een Rom bent, je niet over racisme of anti-ziganisme (7) kan praten zonder gezien te worden als iemand die alleen opkomt voor zijn eigen belang en die sociale spanningen opvoert. Niemand zal klappen voor je toewijding aan sociale rechtvaardigheid en voor de geest van respect en tolerantie die je promoot.
7. Omdat als je een Rom bent, en je spreekt en je kleedt je zoals de meerderheid, en je

8. Omdat als je een Rom bent, je op school niets zal leren over de geschiedenis en cultuur van jouw mensen, en niemand je zal onderwijzen over de slavernij en het uitroeiingsbeleid dat werd uitgevoerd tegen de Roma. Integendeel, je zal leren dat je lid bent van een achterlijk volk en dat je dankbaar zou moeten zijn tegenover de mensen die "bereid zijn" om je toe te laten.
9. Omdat als je een "conventionele" Rom wilt zijn, je ofwel een crimineel ofwel een begaafde muzikant moet zijn, liefst rondtrekkend. De samenleving biedt geen andere mogelijkheden om te passen in de omschrijving van "traditionele Roma".
10. Omdat als je een Rom bent, je niet rijk of arm kunt zijn zonder dat dat gekoppeld wordt aan een stereotype eigenschap van je gemeenschap.
11. Omdat als je een Rom bent, je gevraagd zal worden om met één stem te spreken en om altijd de mening van je gemeenschap te vertegenwoordigen, wanneer je ook spreekt. Anders zullen je eisen niet legitiem geacht worden. Het zou echter beledigend en tegen democratische normen gevonden worden, wanneer dat eveneens gevraagd werd van leden van de meerderheid van de samenleving.
12. Omdat als je een Rom bent, en je faalt op je werk, dat nooit beschouwd zal worden als een individueel, menselijk falen, maar altijd gekoppeld zal worden aan je etniciteit.
13. Omdat als je een Rom bent, en je succes hebt met een onderneming, je altijd iets moet doen voor je gemeenschap. Anders wordt je gezien als zelfzuchtig en word je ervan beschuldigd niet betrokken te zijn bij je gemeenschap.
14. Omdat als je een Rom bent, je hoogst waarschijnlijk niet vertegenwoordigd zal zijn in de politiek en je daar zelf ook zelden welkom zal zijn.
15. Omdat als je een Rom bent, en "zichtbaar" als zodanig, je moet rekenen op voortdu-

rende controles door de politie om er zeker van te zijn dat je geen wetten overtreedt, zoals "jouw volk altijd doet".

16. Omdat als je een "zichtbare" Rom bent, je altijd gezien zal worden als een mogelijke misdadiger wanneer je grenzen over gaat, gaat winkelen of publieke ruimten binnen komt.
17. Omdat als je een Rom bent, en onderworpen wordt aan een negatieve behandeling, zoals afwijzing, straf of ontslag, je jezelf voortdurend zal afvragen of dat kwam door het feit dat je Rom bent en door latent anti-ziganisme.
18. Omdat als je een Rom bent, opiniepeilingen je het definitieve bewijs zullen leveren van ongebreideld anti-ziganisme. Als je buurman je niet mag, komt dat waarschijnlijk omdat je een Rom bent.(8)
19. Omdat als je een Rom bent, je een veel kortere levensverwachting hebt, je kinderen waarschijnlijk hun school niet zullen afmaken, je kans vrijwel nul is om een baan te vinden die rekening houdt met je vaardigheden en verdiensten, en de politie je eerder zal mishandelen dan beschermen.(9)
20. Omdat als je een Rom bent, je weinig medelijden zult vinden wanneer je het slachtoffer wordt van racisme. De reactie zal meestal zijn dat men het niet herkent, en dat men anti-ziganisme niet zal bestrijden, maar juist altijd manieren zal vinden om het te rechtvaardigen.

Het principe van de gelijke kansen en rechten is een progressief en hopelijk bereikbaar doel voor het verenigde Europa. Maar momenteel is er een enorme kloof tussen Roma en niet-Roma. Zolang de grote voordelen van het niet-Roma zijn niet erkend worden, en zolang die privileges beschermd en behouden blijven, is er weinig hoop dat dat doel ooit bereikt zal worden.

-- Valeriu Nicolae,
van European Roma Information Office (ERIO)

PS. Vanzelfsprekend zullen sommigen deze tekst zien als openlijk bevooroordeeld omdat de auteur zelf Rom is. Dat kan dan meegenomen worden als het eenentwintigste punt van de bovenstaande lijst.

Noten:

1. Zie: "UK case". Op: ERIO-website, en: "Romania - Government and Political class". Op: ERIO-website.
2. Aldus Vladimir Meciar, toen de premier van Slowakije, en nog steeds de meest populaire Slowaakse politicus.
3. In augustus 1998 verklaarde Corneliu Vadim Tudor, de op een na populairste Roemeense politicus, dat bij zijn politieke voornemens ook plannen hoorden om "zigeuner misdadigers te isoleren in speciale kolonies" om zo "de omvorming van Roemenië tot een zigeunerkamp te stoppen".
4. "Niet wij Roemenen zijn verantwoordelijk voor onrust in het EU-Schengengebied, maar de zigeuners uit Roemenië, omdat ze bedelen, stelen en met hun agressie het evenwicht verstoren van de Europese beschaving", aldus hoofdredactrice Lia Lucia Epure van de Roemeense krant "Ziua de Vest", die regelmatig spreekt op door de EU gefinancierde bijeenkomsten.
5. Voor citaten uit Europese rapporten zie: "Children - European Reports". Op: ERIO-website.
6. Onderzoek van Europese media, uitgevoerd door "Online/More colour in the media", toonde aan dat "de Sinti en Roma/Travellers de groepen zijn die het vaakst negatief afgeschilderd worden - in ongeveer een derde van alle gevallen. Overigens worden ze sowieso maar zelden genoemd. Slechts in de helft van de gevallen werden ze neutraal neergezet, andere groepen veel vaker."
7. De speciale vorm van racisme die Roma en Sinti vaak ten deel valt.
8. Zie: "Europe's most unwanted". Op: ERIO-website.
9. Het leven in de Roma-getto's is afschuwelijk slecht. Men heeft de laagste levensverwachting, soms 20 jaar korter dan de meerderheidsbevolking (ECOHST 2000), werkloosheidscijfers van tegen de 100 procent (UNDP-rapport), verschrikkelijke armoede (Wereldbank-rapport), en veelvuldig politie en maatschappelijk geweld (Europese Commissie-rapporten).

DUIZEND BOMMEN EN GRANATEN!

Anonieme opeisingen via het Internet

Directe actie en media gaan meestal niet samen. Toch kan je soms de nood voelen om je acties kenbaar te maken, of via je acties een statement de wereld in te sturen. Over de goede oude methodes zoals een getypte brief heb je zelf de meeste controle, maar tegenwoordig kunnen de flikken met hun DNA-checkers etc. heel wat meer uit je 'anonieme' brief halen dan je zou verwachten.

Als je opeisingen schrijft, hou er dan ook rekening mee dat de flikken werken met profielen. Ze stellen die profielen samen op basis van je taalgebruik, zinsconstructies,... Let daar dus op, probeer zoveel mogelijk in je taalgebruik te variëren.

Als je de goede oude methodes niet wil gebruiken en een digitale kans wil wagen, is er de oplossing van een anonieme emailer. Deze emailers sturen, langs verschillende computers over de hele wereld die niet loggen (= geen inbelgegevens bijhouden), een mail naar de adressen die jij hebt ingevoerd. Hieronder geven we de internetadressen waar je die anonieme mailers kan vinden.

Enkele tips bij het gebruik van anonieme emailers:

1. Anonieme emailers zijn niet gegarandeerd veilig. Spring er dus voorzichtig mee om. Probeer het zeker niet van thuis uit, maar zoek liever een groezelig internetcafé (waar niet te veel camera's hangen) ver weg van je woonplaats.
2. Verzamel op voorhand de (pers)adressen waar je de opeising naar wil versturen.
3. Door hoe meer computers die niet loggen je mail gaat, hoe veiliger maar ook hoe groter het risico dat ze niet aankomen. Je kunt meestal zelf het aantal computers selecteren.

Een zeer goede (niet-technen)handleiding over emailveiligheid en remailers vind je op <http://www.emailprivacy.info/remailers>

Anonieme emailers:

<https://mixmaster.autistici.org/cgi-bin/mixemail-user.cgi>
<http://secret101.com/anonymous101/anon5.htm>
<http://riot.eu.org/anon/remailer.html.en>
<http://www.gilc.org/speech/anonymous/remailer.html>

Lezersbrief

Internering in België

Ik ben een anonieme geïnterneerde anarchist, geïnterneerd in 1998 voor het bestellen van een cola automaat, het stelen van een oude fiets en doktersbriefjes. Ik lijd aan waanideeën die wegblijven dankzij medicatie. Ik kwam in de gevangenis terecht en ik leed al voor mijn opsluiting aan waanideeën.

Na twee maand viel het verdicht: ik werd geïnterneerd en dacht dat mijn leven voorbij was. En inderdaad, dat is ook zo. 2 Jaar heb ik in de gevangenis doorgebracht met waanideeën, een depressie en afgrijselijke angsten terwijl dit met medicatie op enkele weken te verhelpen is, al dan niet in den beginne onder dwang.

Men kan wel verklaren na twee maand dat je niet bekwaam bent om een voertuig in het verkeer te brengen maar je helpen is een andere zaak...

Nadat ik was platgespoten met Clopixol, vond mijn familie voor mij een psychiatrische inrichting die mij wou opnemen. Want zonder psychiatrie kan je gewoon niet vrijkomen, ongeacht de feiten. Er zijn ook vele moordenaars voor mij vrijgekomen. De Commissie ter Bescherming van de Maatschappij laat de rechtspraak over aan privé initiatieven, in dit geval een sekte, de Broeders van Liefde genaamd, die 90% van de psychiatrie in handen heeft.

Na mijn eerste vrijlating - die slechts 10 dagen duurde - werd ik terug voor onbepaalde tijd opgesloten, een beslissing van een psychiater en zijn verpleegkundig team. Ik heb in die twee jaar opsluiting zo'n 150 brieven gestuurd naar instellingen maar geen enkele wou me opnemen. Nooit vertelde iemand iets over mijn situatie, enkel de commissie zei dat ik naar psychiatrie moest. Maar ik vond er geen en ik dacht dat ik nooit meer vrij zou komen. Ik werd omringd door mensen die al minstens 20 jaar vastzaten. Maar de psycho-sociale dienst 'deelt' de intakes bij de instellingen uit, dat kwam ik pas te weten nadat ik zelf zo'n intakegesprek kreeg.

Naar de feiten wordt er in zo'n intake niet gekeken, men kijkt er enkel naar of ze je kunnen verdragen. Ik ben dus 'voorbijgestoken' door veel moordenaars (neoliberale, geen revolutionaire moorden) en kinderverkrachters. Een proces krijg je als geïnterneerde niet, je kan enkel om de 6 maand verschijnen voor de fameuze commissie. Dezelfde commissie bepaalt dat wie een joint rookt of snuift of wat anders, niet mag vrijkomen. Naar de feiten wordt wederom niet gekeken, men oordeelt op basis van urinestalen van instellingen.

Ook beslis je daar niet over je eigen inkomen, relaties binnen of buiten zijn verboden of worden tegengewerkt en is er de eeuwige indoctrinatie over bv. drugs.

Die instellingen zijn aan Chinees-communistische strafkampen gewaagd en die van de VRT en VTM willen ons allemaal in die kampen waar we onze rechten kwijt zijn. En dat alles is volgens de media democratisch...

Ik heb slechts één boodschap: het is blijkbaar nog niet erg genoeg dat ik door ziekte getroffen wordt, ik moet er nog ook eens de zwaarste straf voor krijgen. Want veroordeelden kunnen rustig verder gebruiken en mogen relaties hebben maar geïnterneerden mogen niets.

-- naam & adres bekend bij de redactie

Opnieuw repressie tegen anarchisten in Italië: Operatie Nottetempo

De grens van de democratie: vermoorde immigranten, gevangen rebellen

Donderdag 12 mei 2005 werden vijf anarchistinnen uit Lecce in Italië gearresteerd in het kader van de eindeloze zoektocht naar "subversieve organisatie met terrorisme als doel" (artikel 270 bis) waarbij huizen en anarchistische plaatsen in half Italië werden doorzocht. Het gekraakte Il Capolinea werd gesloten en verzegeld voor verder onderzoek. Het werd onze kameraden die gekend waren voor hun voortdurend en compromisloos verzet tegen de kampen die in de tongval van de Staat "tijdelijk opvangcentrum" wordt genoemd, zeer lastig gemaakt. Op het moment dat de brutaliteit van de het asielcentrum van Lecce zo duidelijk naar buiten is gekomen, is hun chef don Cesare Lodeserto gearresteerd en wordt hij beschuldigd van geweld in de private sfeer en van kidnapping. Op het moment dat vele opgesloten immigranten zijn beginnen rebelleren met moed en vastberadenheid, zijn de stemmen van zij die de verantwoordelijken van het systeem van concentratiekampen ontmaskerden het zwijgen opgelegd.

Onze kameraden zijn beschuldigd van een reeks aanvallen tegen de eigendom van de managers en financiers van het asielcentrum in Lecce, van sabotageacties tegen Esso en van acties gericht tegen Benetton. Wij weten niet of ze schuldig of onschuldig zijn, en het interesseert ons ook niet. Wat wij als rechtvaardig beschouwen zoeken we niet tussen de lijnen van de codes van de Staat. Zijn ze onschuldig, dan hebben ze onze solidariteit. Zijn ze schuldig, dan hebben ze onze solidariteit nog meer.

Met vastberadenheid antwoorden op zij die vrouwen en mannen wiens enige fout het is arm te zijn en niet de juiste papieren te hebben, een kleine rekening presenteren aan zij die zich verrijken met de genocide van de Iraakse bevolking (zoals Esso) of met de deportatie van de Mapuche (zoals Benetton), zijn praktijken die wij absoluut delen. Van de bombardementen tot het asielcentrum, van de banken tot de multinational, zijn de vijanden van de uitgebuitenen niet overal dezelfde? Terwijl onze kameraden gearresteerd worden, slaagt de politie van Turijn er in één dag in om een nomadenveld te ontruimen, koelbloedig een Senegalese te vermoorden aan een controlepost

en de dood van nog een immigrant te veroorzaken die wilde ontkomen. Genoeg gehad? Al wekenlang zijn de gedetineerden van Via Corelli in Milaan in hongerstaking, protesteren ze op het dak, schreeuwen ze hun verlangen naar vrijheid uit. Ondertussen worden honderden vluchtelingen geïnterneerd in het 'verwelkomingscentra' vanwaaruit ze ten allen prijze willen ontsnappen. Wij horen hun schreeuwen vanuit de ruïnes van deze verwoeste wereld. We kunnen doen alsof we ze niet horen. We kunnen hypocriet de gewapende strijd tegen het nazi-fascisme vieren zonder op te merken dat het kamp niet iets uit het verleden is, maar iets van het heden. We kunnen ons verstoppen achter het respect voor de wet – en in naam van diezelfde wet wordt er vermoord en gebombardeerd, dezelfde wet die dagelijks voor miljoenen verdoemden op deze aarde wordt opgeschort. Of we kunnen beslissen om het hoofd op te heffen, om in onszelf te vinden wat rechtvaardig is, om onze harten en armen te wapenen. We kunnen ons verstoppen, of we kunnen aanvallen.

De beste manier om solidair te zijn met de anarchistinnen van Lecce lijkt ons het verderzetten van de strijd voor de sluiting van het kamp, de strijd om de machine van de uitwijzingen te verstoren. Voor een wereld zonder grenzen.

VRIJHEID VOOR SALVATORE, SAVERIO, CHRISTIAN, MARINA, ANNALISA! VUUR VOOR DE KAMPEN, VRIJHEID VOOR IEDEREEN

-- Anarchisten op vrije voeten.
Vertaling: ABC-Antwerpen

Salvatore, Saverio en Christian zijn opgesloten in de Casa Circondariale Borgo San Nicola. Marina en Annalisa zijn thuis (onder huisarrest).

Adressen:
Salvatore Signore - Saverio Pellegrino - Christian Paladini
Casa Circondariale Borgo San Nicola 73100 Lecce
Financiële steun:
Op postrekeningnummer c.c.p. 5639134 5
bestemd voor Marina Ferrari.

Anarchist vermoord door de Colombiaanse politie

Nicolás Niera Alvares is vandaag 6 mei overleden na agressie van de ESMAD (Colombiaanse anti-oproerpolitie) op 1 mei.

Gegroet,

De boodschap die we vandaag brengen is doordrenkt met woede en pijn, maar ook met een duidelijke en krachtige boodschap: WIJ LATEN ONS NIET INTIMIDEREN en WIJ ZULLEN DE STRIJD NIET STAKEN.

De tragische gebeurtenissen die plaatsvonden op 1 mei 2005 moedigen ons alleen maar aan in de strijd en het verzet. Kameraden, weet dat deze strijd verdergaat en zal verdergaan, dan het leven van Nicolas Niera Alvares, een jongen van 15 jaar, niet voor niets was. VANDAAG 6 MEI HEEFT NICOLAS VOOR ALTIJD ZIJN BRANDENDE OGEN DOORDRENKT MET VRIJHEID GESLOTEN.

Het diepe verdriet, maar ook het verlangen om te vechten en de zware weg van de sociale revolutie te vervolgen blijft. Het Anarchist Black Cross-Bogotá vraagt alle verschillende individuen, organisaties, affiniteitsgroepen en anderen om hun werk verder te zetten om te tonen dat de strijd wordt gevoerd en zal blijven gevoerd worden zolang deze moordenaars onze leven bepalen. Wij noemen hen moordenaars, want het zijn

niet alleen de politieagenten die Nicolas hebben aangevallen, maar dit hele vervloekte systeem van geweld, onrechtvaardigheid en onderdrukking. Nicolas vervoegt nu de lijst van zij die hun leven hebben gegeven om de parfums van de vrijheid in te ademen. Rest ons nog te zeggen dat we dit niet zomaar laten voorbijgaan, dat Nico leeft in onze rebelse gevoelens en daden en dat strijders en dromers nooit sterven. Vandaag huilen we omwille van de dood van de kleine Nico die ons zo vroeg heeft verlaten.

MET EEN DIEPE DROEFHEID VAN VERLIES en EEN STERKE OVERTUIGING OM VERDER TE STRIJDEN.

-- Cruz Negra Anarquista – Bogota

Voor de vernietiging van alles wat ons tot slaven maakt.
6 mei 2005

Verdere informatie en foto's over de betoging die aan Nicolas uiteindelijk het leven heeft gekost:
http://www.simone.bruno.name/primo/index_8.htm
<http://colombia.indymedia.org/news/2005/05/24920.php>
<http://perso.wanadoo.es/rompiendocabuyas/primerodemayo.htm>

Spaanstalige info:
www.colombia.indymedia.org www.nodo50.org/anarcol

Vertaling: ABC-Antwerpen

Brief van Manuel Pinteño Sanchez uit de gevangenis van Zuera

Mijn naam is Manuel Pinteño Sánchez, geboren in Elda (Alicante), ik ben achtenveertig jaar oud, heb zes zonen en zeven kleindochters, een moeder, drie zusters... wel zeker een familie, die is er, maar ... Ik ben al achtentwintig en een half jaar gevangene terwijl geen enkele van mijn veroordelingen 6 jaar straf overstijgt. Daarom wil ik dat de waarheid gekend wordt over waarom ik veroordeeld ben tot een levenslange gevangenisstraf, de reden waarom de wet en de mandatarissen van dit land mijn dossier hebben gemanipuleerd om mijn levenslange gevangenisstraf te rechtvaardigen.

Naast de muiterijen en de vluchtpogingen gedurende al deze jaren en mijn strijd tegen het penitentiaire systeem, zijn er andere redenen die ik tot op de dag van vandaag niet heb kunnen openbaren door gebrek aan middelen. In het jaar 1988-89, ik herinner me de exacte datum niet, plaatsten ze mij over van de gevangenis van Puerta de Santa Maria naar die van Alicante om een rechtszaak bij te wonen. Ze hielden me opgesloten in de eerste graad, FIES 1 – (gedurende tweeëntwintig jaar hebben ze me in isolatie gehouden opdat ik niet zou praten), maar ze brachten mij zonder verwittiging naar module 4, waar zich de politieke gevangene Domingo Traibino bevond, die er een straf uitzat voor de aanslag die hij pleegde tegen de Hipercor van Barcelona.(1)

Toen ik daar enige dagen was, brachten ze me naar de zone waar de advocaten hun cliënten zien, en vier goed geklede individuen komen me bezoeken en stellen voor een muiterij op te zetten waar Traibino dood zou uitkomen, maar zonder dat een beampte gekwetst zou raken. In ruil daarvoor zou ik betere gevangenisvoorwaarden en snel de vrijheid verkrijgen. Ik stond versteld, ik wist niet of ze in alle ernst praatten of dat ze me opnieuw een loer wouden draaien. Mijn hevig temperament kon me niet langer weerhouden en ik zei hen dat ze zich moesten identificeren of oprassen, maar niet met mooie praatjes moesten komen opdraven. Ook bedreigden ze mij door te zeggen dat van dit bezoek met geen woord gerept mocht worden, indien ik mijn mond voorbij zou praten dan zou mijn familie een en ander kunnen overkomen. oen begon ik een vreselijke kou te voelen en een ongerustheid die me verlamde, en gedurende een hele tijd kon ik me niet kalmeren. Na de rechtszaak stuurden ze me terug naar Puerta de Santa Maria en plaatsten mij in module 2 waar de politieke gevangene Enri Paró, alias el Unay, zich bevond. Na zeven of acht maanden daar wordt ik opnieuw naar de spreekkamer van de advocaten gebracht, en verschijnen opnieuw twee individuen die me in Alicante bezochten en twee anderen die ik nog nooit had gezien. Ze stellen me hetzelfde voort als in Alicante, maar deze keer met het leven van Eri Paró el Unay als inzet. Ik zei hun dat ik noch een verrader noch een moordenaar ben, ik wond me op en beleedigde hen, en één van hen, dezelfde als vorige keer, verhief zijn stem en zei: je hebt een grote kans gemist om snel de gevangenis te verlaten, ik zal er voor zorgen dat je brutaal van je familie wordt gescheiden en je zal hier binnen wegstroten. Je ziet dat hij dat ook voltrokken heeft.

Mettertijd, toen dat wat de GAL (2) was bekend werd, kwam ik te weten wie deze types waren°. Zij namen het op zich buiten te moorden, en

zochten in de gevangnissen mensen die bereid waren om diegenen die hen hinderden te vermoorden. Zij hebben hetzelfde ook voorgesteld aan Francisco Javier Navas en Luis alias ‘el Conde’, en aan anderen wiens namen ik niet geef omdat ze me daarvoor geen toestemming hebben gegeven. Nu zeggen ze mij, na achtentwintig en een half jaar binnen, dat mijn straf eindigt in 2026. Toen ik twee jaar geleden aankwam in dit centrum van Zuera, stond er in mijn dossier dat mijn veroordeling afloopt in 2016. Maar tussen de directie van het centrum en de rechter van penitentiair toezicht, María José Thomas, moet er iets zijn afgesproken zodat men er tien jaar heeft bijgelapt voor twee veroordelingen, de eerste voor de rechtbank van Zaragoza en de tweede in Alicante waar ze zeiden dat ze op verzoek van het centrum een herziening van de straf hadden aangevraagd en door gescharrel hebben ze dan mijn veroordeling met tien jaar verlengd. In de loop van al die jaren hebben de bewakers mij driemaal trachten te vermoorden. De eerste maal in de gevangenis van Ocana waar ze me al een touw om de nek hadden gelegd en ik gered werd dankzij het feit dat een dienstchef langskwam en hen zei me los te laten. De tweede maal in Valladolid waar ze mij vergiftigd eten gaven. Gelukkig gaf ik er me tijdelijk renschap van en kon ik overgeven wat ik gegeten had. En de derde maal was in Jaén waar ze bijna slaagden in hun opzet. Ze deden opnieuw één of ander vergif in mijn eten en ik opende mijn maag. Ik verbleef vijf dagen in het hospitaal in kritieke toestand, gelukkig redde ik het, maar de daders van dit alles werden nooit gestraft, zoals gebruikelijk is in deze oorden. Het is ongetwijfeld zo dat ik door de omstandigheden van het leven verschillende overvallen heb gepleegd, maar nooit heb ik iemand vermoord of verkracht, en dat wat ik gedaan heb deed ik uit noodzaak. Maar al dat is totaal niet de werkelijke reden waarom ik tot levenslang werd veroordeeld, de reden daarvoor is datgene wat ik zojuist heb verteld. De overmacht en het fascisme heersen in deze centra, van de directeur tot degene die de pakjes brengt, inclusief het medische en ander personeel. Hier laten ze de mensen sterven zonder dat hen enige hulp wordt geboden. In concreto, in deze gevangenis vielen sinds de inwijding ervan nog niet zo lang geleden, 23 doden, wegens zelfmoord, overdosis of medische verwaarlozing. De laatste enkele dagen geleden; bij het aanbrenken van de dag begon zijn celgenoot te roepen naar de bewakers om een dokter, maar het enige antwoord dat hij kreeg, was dat als hij niet zweeg zij hem in isolatie zouden steken. Later in de morgen bleek dat de zieke gevangene dood in zijn cel lag. Ik noem dit moord, maar spijtig genoeg komen deze moordenaars er steeds van af met de grootste straffeloosheid. Altijd zeggen ze dat het om een overlijden gaat door een overdosis, of wat hun op dat moment het beste past. De waarheid blijft altijd verborgen en er zou zoveel kunnen gezegd worden. Maar zij hebben de geloofwaardigheid en onze woorden hebben geen enkele waarde op het moment van de onthulling. Ik zou willen dat dit communiqué zo wijd mogelijk wordt verspreid en vraag alle mogelijke hulp om uit dit gat te komen omdat ik het niet lang meer kan uithouden.

Groeten en bedankt voor alles.
Manuel Pinteño Sanchez

Francesco Gioia aangehouden in Barcelona

Op woensdag 11 Mei werd de Italiaanse kameraad Francesco Gioia gearresteerd in Barcelona. Zoals we eerder al meldden, werd Francesco gezocht in het kader van het onderzoek door de Italiaanse staat naar de COR (Cellule di Offensiva Rivoluzionaria) in de streek van Pisa, en ontvluchtte hij op 8 augustus van vorig jaar het aan hem opgelegde huisarrest. (Zie vorige berichten op nieuwslijn van onze website, http://www.geocities.com/abc_gent)

Verschillende getuigen waren aanwezig toen Francesco werd aangehouden door de huurlingen van de staat, een aantal onder hen gemaskerd. De huurlingen kwamen te voet en met de auto, één auto blokkeerde de straat terwijl een andere de ingang van de winkel waar Francesco zich bevond blokkeerde. De operatie duurde al bij al 5 minuten en Francesco werd geboeid afgevoerd. Er zouden drie Italiaanse carabinieri aan de actie hebben deelgenomen, naast een twintigtal Spaanse politieagenten.

Francesco werd opgesloten in de Soto del Real gevangenis in Madrid. De autoriteiten zouden hem zo snel als mogelijk willen overbrengen naar Italië, zodat hij kan aanwezig zijn op de inleidende hoorzittingen van het proces die op 23, 24 en 27 mei plaatsvinden in Firenze. Francesco heeft al laten weten dat hij niet naar Italië wil uitgeleverd worden.

Het adres van de gevangenis Soto del Real:
Carretera comarcal 611, Km 37,6 Soto del Real, 28770, Madrid

Hieronder een bericht van kameraden en vrienden van Francesco:

VRIJHEID VOOR FRANCESCO!

Op woensdag 11 mei werd onze kameraad Francesco gearresteerd in Barcelona nadat hij 9 maanden voortvluchtig is geweest.

In juni 2004 begint het onderzoek tegen de COR (Cellule di offensiva rivoluzionaria), dat in korte tijd leidt tot de gevangenneming van 9 kameraden waarvan er één nog steeds achter tralies zit. Geconfronteerd met de mogelijkheid opgesloten te worden, vlucht Francesco van zijn huisarrest.

Francesco heeft zich consequent gedragen, volgens zijn ideeën, zoals hij steeds heeft gedaan: hij verdroeg de idee niet van opgesloten te zijn en verkoos de vrijheid, ook al betekende dit dat hij ver weg was van zijn familie en geliefden.

Veel meer valt er hier niet over te zeggen. In deze 9 maanden hebben wij, die zijn kameraden en vrienden zijn, sterk gevoeld dat hij er niet was, hij die altijd samen met ons was, in de strijd en in het dagelijkse leven.

Wij drukken onze solidariteit uit met Francesco, en met allen die opgesloten zijn in de gevangnissen, en met degenen die bewust van de uitbuiting die voortwoekert temidden van de miserie waarin we leven strijden met de middelen die hen het meest geschikt lijken.

De journalisten hebben mooi werk met het vullen van pagina's met de bedoeling een gevoel van opluchting te creëren bij de mensen omdat de zoveelste tegenstander, de zoveelste gevaarlijke terrorist werd opgesloten.

Wij, zoals zovele anderen, weten maar al te goed dat de terroristen diegenen zijn die deze samenleving ondersteunen, samenleving gebaseerd op de overheersing van enkelen over de meesten, op de vernietiging van de natuur en op de onderwerping van de levende wezens aan de winstlogica. Deze arrestatie, zoals al de andere, zal niet dienen om ons een lesje te leren, integendeel, het doet niets anders dan onze haat tegen deze zieke maatschappij en onze passie om die te bestrijden te vergroten.

**VRIJHEID VOOR ALESSIO, WILLY EN FRANCESCO!
SOLIDARITEIT MET DE KAMERADEN GEARRESTEERD IN LECCE!
VRIJHEID VOOR ALLEN!**

Anarchici/che di via del cuore,
Gruppo ecologista Il Silvestre, Pisa

(1) Op 19 juni 1987 voerde de ETA een bloedige aanslag uit tegen de Hypercor supermarkt in Barcelona waarbij 21 burgerslachtoffers en vele gewonden vielen. Het leidde binnen de ETA tot een ernstige interne crisis, daarna heeft de ETA er zorg voor gedragen geen burgerslachtoffers meer te maken.
(2) GAL: Grupos Antiterroristas de Liberación of 'antiterroristische bevrijdingsgroepen': in de jaren '80, door

de Spaanse Staat, onder de PSOE regering van González, opgericht doodseskader, dat tientallen politieke moorden en aanslagen heeft gepleegd, vooral tegen Bas-kische militanten.
Je kan Manuel schrijven op het volgende adres: Centro Penitenciario de Zuera, Ctra. Nac. 330, km 539, 50298.-ZUERA (Zaragoza)

AnarGENDA

STUUR TIJDIG JE ACTIVITEITEN DOOR! BIJ VOORKEUR VIA E-MAIL NAAR AGENDA@DENAR.BE

ANTWERPEN		
kafee Den Hopsack	1ste vier dagen v/d maand	Infotheek - 21.00 tot 23.00
het Badhuis	elke maandag	Volxkeuken - vanaf 19.00; vrije bijdrage
Anarchistisch Buurthuis 't Kievitje	elke 1e vrijdag v/d maand	A-Infos - infoavonden over en geïnspireerd door anarchisme en sociaal verzet; 20.00 <i>Aansluitend: Café Insurgente</i> 3 juni om 20.00: “Muitelij binnen de armoedeselector” - Iemand van het Vierde Wereld Syndicaat (een militante armenorganisatie die directe actie als één van haar methodes naar voren schuift) vertellen over de noodzaak tot muitelij binnen het verkalkte Vlaams Netwerk van Verenigingen waar armen het woord nemen. Weggeefwinkel - dinsdag van 18.30 tot 20.00u; donderdag van 14.00 tot 18.00. Aanbellen! Café Insurgente - solidariteitscafé (opbrengst gaat naar anarchistische strijd), vanaf 20.00 + vrijdag 17 juni: Cinema tijdens Café Insurgente - 21.00 - <i>Fear and Loathing in Las Vegas & Cool Runnings</i>
CC Berchem	woensdag 8 juni	Feministisch Café Poppesnor + feest - <i>The Edge of Each Other's Battles: the Vision of Audre Lorde</i> i.s.m. NextGENDERation Brussel. 20u stipt - bijdrage 3 pleuro. http://www.feminisme.be/fcoppesnor
BRUGGE		
Kazernevest 67	1e zondag v/d maand zaterdag 2 juli	Infotheek - Als we thuis zijn ben je altijd welkom of anders spreek je met ons af: 0495/499047 Spelletjesnamiddag - met vegan pannekoeken in de tuin van de infotheek. vanaf 15.00 (breng zelf gezelschapsspelen mee)
boot Rudy (aan 2de molen o/d Kruisvest)	elke woensdag	Weggeefwinkel - van 14.00 tot 17.00
de Zandberg	zaterdag 11 juni	Volxkeuken - vanaf 19.00
Minnewaterpark	zaterdag 25 juni	Feest in 't Park - multicultureel feest in het minnewaterpark - toegang gratis
GENT		
AC 't Assez	elke maandag 4 dagen per week elke woensdag elke vrijdag	Infomania - info-avonden om 20.00 Gratis LINUX/internet atelier dinsdag/donderdag van 20.00 tot 22.00; woensdag/zaterdag van 14.00 tot 17.00 Volxkeuken - vanaf 20.00 Resto Resto - met soep en dagschotel - 18.00 Algerijns/Nigeriaans Café - 21.00, Café door Nigeriaanse/Algerijnse vluchtelingen om andere vluchtelingen te ondersteunen
Annonciadenstraat 16	elke woensdag en zaterdag	Anarchistische Infotheek - alternatieve en gratis bibliotheek van boeken, tijdschriften, brochures, affiches, video's, dossiers,... - woensdag 14.00 - 18.00; zaterdag 14.00 - 17.00
De 3 Charels	elke dinsdag	Volxcafé - 21.00
Palinghuizen	elke donderdag	Volxkeuken - 20.00
L'Enfant Terrible	elke dinsdag	100% Plantaardige Buurtkeuken - 19.00 tot 21.00
Oude Brandweerkazerne Muiden	elke woensdag	Volxkeuken - 20.00
Ivago	elke zondag	Volxkeuken - 20.00
Gents Autonom Centrum (Alcahel squat)	elke maandag elke maandag & woensdag elke woensdag zaterdag 25 juni	Alcahelcafé - vanaf 20.00 Weggeefwinkel (spullen altijd welkom) - 13.00 - 17.00 Volxkeuken - 18.00; alcohol- en rookvrij tot 20.00 Benefietfeest voor het Ecosystem Festival (Brazilië) -- van 10.00 tot 22.00 -- met: Scan One Live, Ardisson Live, Stormfield, Post Human Live, X&Trick, Autokinetik vs D-Tronik, Continium, Syncope, Neufunk, Celtric -- Inkom: 5 pleuro
't Zuid	vrijdag 3 juni	Trapkracht - Groots Fietsfeest door Gent (zie www.alcahel.tk voor meer info)
BRUSSEL		
Rue de Dublin 22, Ixelles	elke dinsdag	open vergadering van CRER (Coördination contre les Rafles, les Expulsions et pour la Régularisation) - vanaf 18.30
	elke zondag	Passe Muraille - Radio-uitzending Radio Air Libre op 87.7FM om 18.00
	vrijdag 10 juni	Resist for diversity - Samenkomst tegen Clearchannel naar aanleiding van U2 optreden, Stade Roi Baudouin. Meer info op http://www.haittocc.org
LEUVEN		
Villa Squattus Dei	elke woensdag woensdag 1 juni maandag 6 juni	Volxkeuken + aansluitend workshop/film/discussie Meehelpen 100% plantaardig koken vanaf 14.00 - eten vanaf 18.00 - vrije bijdrage Volxkeuken + optredens van ETHNOPAIRE (French tribal punkparty with filmprojections and technobeats, ex-Tromatism) + MAYBE 1 MORE; inkom: 2 pleuro of wat je kan missen. Filmkaffeest - 20.00 - film: "Hop"
<i>Tijdens alle activiteiten in Squattus Dei: Info-Teek: een bibliotheek met boeken en tijdschriften over anarchisme, kraken, feminisme, dierenbevrijding, anti-fascisme...</i>		
MONS		
Mundaneum (Rue de Nimy 76, Mons)		Exposition L'anarchisme à la Une - Tentoonstelling over het anarchisme door de eeuwen heen aan de hand van teksten, kunstwerken, affiches,... Van dinsdag tot zondag van 12u tot 18u. (2,5 pleuro; reductietarief 1 pleuro) <i>verlengd tot 11 september 2005!</i>
AACHEN		
		Proces tegen de Vier van Aken Zie http://www.escapeintorebellion.info en de vorige vier Narren voor meer achtergrond. Procesdagen: juni; 6 juli; 8 juli (formaliteit); 1, 4, 5, 22, 24 augustus.
VOORBIJ DE GRENZEN...		
Luxemburg	16-17-18 juni	Resistance against the Eurotop - Zie www.eurotop.tk voor meer info.
Schotland	2 tot 9 juli	Crash the G8-party - Verschillende (verspreide) protesten en acties tegen de G8-top, tegen Fort Europa, tegen militarisme, tegen werk,... Dissent!, a network of resistance - Zie www.stopG8.be (mobilisatie in deze streken) en www.dissent.org.uk (internationale mobilisatie)

GENT: A.C. Assez : Sparrestraat 1A, 9000 Gent (wijk Brugse Poort) -- **Brugse Poort** : Hulstboomstraat 71, Brugse Poort -- **Palinghuizen** : Palinghuizen 144, 9000 Gent (bij Westerbegraafplaats) -- **Ivago** : Staaksenstrat, 9000 Gent -- **Anarchist Black Cross Gent** : PB 40, 9000 Gent 2, België; abc_gent@yahoo.com; http://www.geocities.com/abc_gent/; rek. 001-3364945-91 -- **De 3 Charels** : Leiekaai 318, 9000 Gent -- **Vluchtelingen Aktie Komitee** - VAK: Sint-Pietersnieuwstraat 45, 9000 Gent; tel 0485/20 33 26, fax 09/264 35 7; info@vluchteling.be, www.vluchteling.be -- **Infotheek:** Annonciadenstraat 16, 9000 Gent; www.anarchie.be/infotheek -- **L'enfant Terrible** : Wispelbergstraat 3 -- **Gents Autonom Centrum** / Alcahel : Gasmeterlaan 106; blokke@gmail.com; <http://www.alcahel.tk> -- **ANTWERPEN:** kafee Den Hopsack : Grote Pieterpotstraat 24, 2000 Antwerpen -- **Het Badhuis** : Burchtgracht 14, 2000 Antwerpen -- **Anarchistisch Buurthuis 't Kievitje** : Ploegstraat 26, 2000 Antwerpen -- **Feministisch Café Poppesnor** / **CC Berchem** : Driekoningenstraat 126, 2600 Berchem -- **Anarchist Black Cross A'pen** : reknr. 000-3244460-04; abc.antwerpen@gmail.com; post (zonder naamsvermelding!) PB 60, 2018 Antwerpen 6 -- **BRUSSEL:** Universele Ambassade : F. Rooseveltlaan 66, 1050 Brussel; info@universal-embassy.be; www.universal-embassy.be -- **BRUGGE:** De Zandberg : Daverlopark, Assebroek -- **Uitgezonderd** -- **Lappersfront:** Kazernevest 67, 8000 Brugge; 0495/49 90 47; www.uitgezonderd.tk -- **LEUVEN:** Villa Squattus Dei : Schapenstraat 29, 3000 Leuven; sociaalcentrum@hotmail.com; p/a PB 80, 3000 leuven 3; 0484/900 377 -- **Pumpkin Liberation Front & Food Not Bombs Leuven** : contact via sociaalcentrum@hotmail.com -- **LUIK:** Le Chemin Vert : Rue du Méry 20, 4000 Liège -- **HASSELT:** De 7 Dweren : Koningin Astridlaan 68, Hasselt (tegenover station) -- **IEPER:** Vort'n Vis : Sint-jacobsstraat 3, Ieper -- **GEEL:** Acting Open Minds (AOM) actie- en discussiegroep: Diestseweg 134, 2440 Geel; aom@respectthepanet.com -- **Andere:** Feministisch anarchistische madammen: <http://home.tiscali.be/famweb> -- **Think Pink:** <http://www.thinkpink.be.tf> -- **Kokkerellen:** www.anarchie.be/kokkerellen; 0472/43 18 47 -- **Zwart en Rood vzw mailorder:** zwartenrood@anarchie.be; www.anarchie.be/zwartenrood -- **Websites:** www.anarchie.be: portaalsite anarchistische groepen ; www.spunk.org: online bibliotheek en archief ; flag.blackened.net: internationale portaalsite ; www.infoshop.org: gigantische internationale portaalsite

DE NAR

OPGELET - NIEUW ADRES:
p/a Patriottenstraat 27 - 2600 Berchem

rek. **068-2050689-39**
tel. **0475/227 365**
e-mail info@denar.be
web <http://www.denar.be>

Deadlines en verschijning

De uiterste inzenddatum voor inhoudelijke stukken is telkens de 15de van de maand die de publikatie voorafgaat. De Nar ligt dan in de eerste week van de maand bij de verdeelpunten of in je bus. Stukken krijgen we het liefst elektronisch aangeleverd, maar op papier in de postbus kan ook.

Distributienetwerk in opbouw!

Ken je mogelijke verdeelpunten of wil je De Nar mee uitdelen op betogingen, in je vriendenkring, culturele centra, cafés, doplokalen, buurthuizen of publieke toiletten, help ons dan bij het verdelen van onze net verachtvoudigde oplage. Je hulp is broodnodig en je verdient er een standbeeld mede op een pleintje naar keuze - na de revolutie welteverstaan :)

Verzending en verdeling

Dankzij donaties is De Nar gratis. Je kunt haar oppikken op een van de ruim 120 verdeelpunten (zie www.denar.be). Is er nog geen verdeelpunt in je buurt, contacteer ons. Wil je haar thuisgestuurd krijgen, dan rekenen we je verzendkosten aan: één euro per zending voor 1 ex. Voor meerdere Narren, vind je hieronder de prijzen per jaar (11 of 12 nummers):

1 Nar: België 12euro; Europa 18 euro
2-3 Narren: België 18 euro; Europa 24 euro
4-9 Narren: België 24 euro; Europa 48 euro

Prijzen kunnen veranderen als De Nar dikker of de port duurder wordt.

Betaal het overeenkomstige bedrag op **rek. n° 068-2050689-39 (IBAN: BE13 0682 0506 8939, BIC: GKCCBEBB)**. Vermeld hoeveel ex. je wil. Je krijgt dan een portkrediet dat bij elke verzending daalt.

Je type abo en het resterende bedrag kun je controleren op je verzendetiket: linksboven vind je de betaaldatum en daarna je krediet (vb 12/03 5 betekent dat je betaalde in dec. 2003 en nog 5 euro overhebt, staat er 0 dan moet je bijbetalen om je Nar nog te krijgen).

Geef je meer dan de bedragen uit de tabel, dan beschouwen we dat stuk als een gift (bedankt!); op je etiket verschijnt dan het (lagere) bedrag uit de tabel.

Ben je iemand die banken haat (een gevoel dat we voluit delen), kies dan voor een vaste maandelijks opdracht van minimaal 1 euro: één keer gaan en nooit meer...

Is je adres anders dan dit van de rekening: vermelden!

Of beter nog: steek één briefje op de bus met een flinke financiële aderlating richting De Nar - **p/a Patriottenstraat 27 - 2600 Berchem** - waarvoor dank!